

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 30. maj 2022
(OR. en)**

**2020/0340 (COD)
LEX 2161**

**PE-CONS 85/1/21
REV 1**

**TELECOM 463
COMPET 912
MI 948
DATAPROTECT 294
JAI 1422
CODEC 1651**

**UREDBA
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
O EVROPSKEM UPRAVLJANJU PODATKOV
IN SPREMEMBI UREDBE (EU) 2018/1724
(AKT O UPRAVLJANJU PODATKOV)**

UREDBA (EU) 2022/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 30. maja 2022

o evropskem upravljanju podatkov
in spremembi Uredbe (EU) 2018/1724 (Akt o upravljanju podatkov)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 286, 26.7.2021, str. 38.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2022 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 16. maja 2022.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) določa vzpostavitev notranjega trga in sistema, ki zagotavlja, da na notranjem trgu ne prihaja do izkrivljanja konkurence. Skupna pravila in prakse v državah članicah glede oblikovanja okvira za upravljanje podatkov bi morali prispevati k uresničevanju teh ciljev ob hkratnem doslednem spoštovanju temeljnih pravic. Zagotoviti bi morali tudi krepitev odprte strateške avtonomije Unije ob hkratnem spodbujanju mednarodnega prostega pretoka podatkov.

- (2) V zadnjem desetletju so digitalne tehnologije preobrazile gospodarstvo in družbo ter vplivale na vse sektorje dejavnosti in naš vsakdan. V središču te preobrazbe so podatki: podatkovno vodena inovativnost bo ogromne koristi prinesla tako državljanom Unije kot tudi gospodarstvu, na primer z izboljšano in bolj personalizirano medicino, z zagotovitvijo nove mobilnosti ter prispevanjem k evropskemu zelenemu dogovoru iz sporočila Komisije z dne 11. decembra 2019. Da bi to podatkovno vodeno gospodarstvo postalo vključujoče za vse državljanke Unije, je treba posebno pozornost nameniti zmanjšanju digitalnega razkoraka, povečanju udeležbe žensk v podatkovnem gospodarstvu in spodbujanju vrhunskega evropskega strokovnega znanja v tehnološkem sektorju. Podatkovno gospodarstvo mora biti zasnovano tako, da bodo podjetja, predvsem mikro, mala in srednja podjetja (MSP), kot so opredeljena v Prilogi k Priporočilu Komisije 2003/361/ES¹, ter zagonska podjetja, lahko uspešno delovala, in sicer z zagotavljanjem nevtralnosti pri dostopu do podatkov ter prenosljivosti in interoperabilnosti podatkov, pa tudi s preprečevanjem učinkov vezanosti. Komisija je v sporočilu z dne 19. februarja 2020 o evropski strategiji za podatke (v nadaljnjem besedilu: evropska strategija za podatke) predstavila vizijo skupnega evropskega podatkovnega prostora, to je notranjega trga podatkov, na katerem bi bilo v skladu z veljavnim pravom mogoče uporabljati podatke ne glede na to, kje v Uniji so fizično shranjeni, kar bi med drugim lahko bilo bistvenega pomena za hiter razvoj tehnologij umetne inteligence.

¹ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

Komisija je pozvala tudi k prosti in varni izmenjavi podatkov s tretjimi državami, ob upoštevanju izjem in omejitev iz razlogov javne varnosti, javnega reda in drugih legitimnih ciljev javne politike Unije ter mednarodnih obveznosti, tudi v zvezi s temeljnimi pravicami. Za uresničitev te vizije je Komisija predlagala vzpostavitev skupnih evropskih podatkovnih prostorov, ki bi bili konkretne ureditve za souporabo in združevanje podatkov po posameznih področjih. Kot je predlagano v evropski strategiji za podatke, bi lahko taki skupni evropski podatkovni prostori pokrivali področja, kot so zdravje, mobilnost, proizvodnja, finančne storitve, energija ali kmetijstvo, ali kombinacijo takih področij, na primer energija in podnebje, ter tematska področja, kot je evropski zeleni dogovor ali evropski podatkovni prostori za javno upravo ali znanja in spretnosti. Skupni evropski podatkovni prostori bi morali omogočati, da je podatke mogoče enostavno najti, da so podatki dostopni in interoperabilni ter da jih je mogoče ponovno uporabiti (podatkovna načela FAIR), ob tem pa zagotavljati visoko raven kibernetске varnosti. Kadar so v podatkovnem gospodarstvu enaki konkurenčni pogoji, podjetja tekmujejo glede na kakovost storitev in ne na količino podatkov, ki jih obvladujejo. Za zasnovo, vzpostavitev in ohranjanje enakih konkurenčnih pogojev v podatkovnem gospodarstvu je potrebno dobro upravljanje, v katerem morajo sodelovati in biti zastopani ustrezni deležniki skupnega evropskega podatkovnega prostora.

- (3) Treba je izboljšati pogoje za souporabo podatkov na notranjem trgu ter v ta namen vzpostaviti harmoniziran okvir za izmenjavo podatkov in določiti nekatere osnovne zahteve za upravljanje podatkov, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti olajšanju sodelovanja med državami članicami. Namen te uredbe bi moral biti nadaljnji razvoj brezmejnega digitalnega notranjega trga ter zaupanja vredne in varne podatkovne družbe in gospodarstva, osredotočenih na človeka. V sektorskem pravu Unije se lahko glede na posebnosti sektorja pripravijo, prilagodijo in predlagajo novi in dopolnilni elementi, kot je predvideno pravo Unije o evropskem zdravstvenem podatkovnem prostoru in o dostopu do podatkov o vozilih. Poleg tega so nekateri gospodarski sektorji že regulirani s sektorskim pravom Unije, ki vključuje pravila o souporabi podatkov ali dostopu do njih čezmejno ali povsod po Uniji, kot so na primer Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹ glede evropskega zdravstvenega podatkovnega prostora ter zadevni zakonodajni akti na področju prometa, med drugim uredbi (EU) 2019/1239² in (EU) 2020/1056³ ter Direktiva 2010/40/EU⁴ Evropskega parlamenta in Sveta glede skupnega evropskega podatkovnega prostora za mobilnost.

¹ Direktiva 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu (UL L 88, 4.4.2011, str. 45).

² Uredba (EU) 2019/1239 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o vzpostavitvi evropskega okolja enotnega okenca za pomorski sektor in razveljavitvi Direktive 2010/65/EU (UL L 198, 25.7.2019, str. 64).

³ Uredba (EU) 2020/1056 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2020 o elektronskih informacijah o prevozu blaga (UL L 249, 31.7.2020, str. 33).

⁴ Direktiva 2010/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o okviru za uvajanje inteligentnih prometnih sistemov v cestnem prometu in za vmesnike do drugih vrst prevoza (UL L 207, 6.8.2010, str. 1).

Ta uredba zato ne bi smela posegati v uredbe (ES) št. 223/2009¹, (EU) 2018/858² in (EU) 2018/1807³ ter direktive 2000/31/ES⁴, 2001/29/ES⁵, 2004/48/ES⁶,

-
- ¹ Uredba (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o evropski statistiki ter razveljavitvi Uredbe (ES, Euratom) št. 1101/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o prenosu zaupnih podatkov na Statistični urad Evropskih skupnosti, Uredbe Sveta (ES) št. 322/97 o statističnih podatkih Skupnosti in Sklepa Sveta 89/382/EGS, Euratom, o ustanovitvi Odbora za statistične programe Evropskih skupnosti (UL L 87, 31.3.2009, str. 164).
 - ² Uredba (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 in razveljavitvi Direktive 2007/46/ES (UL L 151, 14.6.2018, str. 1).
 - ³ Uredba (EU) 2018/1807 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o okviru za prosti pretok neosebnihih podatkov v Evropski uniji (UL L 303, 28.11.2018, str. 59).
 - ⁴ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).
 - ⁵ Direktiva 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL L 167, 22.6.2001, str. 10).
 - ⁶ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL L 157, 30.4.2004, str. 45).

2007/2/ES¹, 2010/40/EU, (EU) 2015/849², (EU) 2016/943³, (EU) 2017/1132⁴, (EU) 2019/790⁵ in (EU) 2019/1024⁶ Evropskega parlamenta in Sveta ter katero koli drugo sektorsko pravo Unije, ki ureja dostop do podatkov in njihovo ponovno uporabo. Ta uredba ne bi smela posegati v pravo Unije in nacionalno pravo o dostopu do podatkov in njihovi uporabi za namen preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij ter v tozadevno mednarodno sodelovanje.

¹ Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

² Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

³ Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritnega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1).

⁴ Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

⁵ Direktiva (EU) 2019/790 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o avtorski in sorodnih pravicah na enotnem digitalnem trgu in spremembi direktiv 96/9/ES in 2001/29/ES (UL L 130, 17.5.2019, str. 92).

⁶ Direktiva (EU) 2019/1024 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o odprtih podatkih in ponovni uporabi informacij javnega sektorja (UL L 172, 26.6.2019, str. 56).

Ta uredba ne bi smela posegati v pristojnosti držav članic glede njihovih dejavnosti v zvezi z javno varnostjo, obrambo in nacionalno varnostjo. Ta uredba ne bi smela zajemati ponovne uporabe podatkov, ki so zaščiteni iz takih razlogov in ki jih hranijo organi javnega sektorja, vključno s podatki iz postopkov javnega naročanja, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹. Vzpostaviti bi bilo treba horizontalno ureditev za ponovno uporabo nekaterih kategorij zaščitenih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, opravljanje storitev posredovanja podatkov in storitev na podlagi podatkovnega altruizma v Uniji. Zaradi posebnosti različnih sektorjev bo morda treba zasnovati sektorske sisteme na podlagi podatkov, izhajajoč iz zahtev te uredbe. Ponudnikom storitev posredovanja podatkov, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, bi moralo biti omogočeno, da uporabljajo naziv „ponudnik storitev posredovanja podatkov, priznan v Uniji“. Pravne osebe, ki želijo z dajanjem na voljo ustreznih podatkov na podlagi podatkovnega altruizma v velikem obsegu podpirati cilje v splošnem interesu in izpolnjujejo zahteve, določene v tej uredbi, bi morali imeti možnost, da se registrirajo kot „organizacija za podatkovni altruizem, priznana v Uniji“, ter uporabljajo ta naziv. Kadar sektorsko pravo Unije ali nacionalno pravo organom javnega sektorja, takim ponudnikom storitev posredovanja podatkov ali takim pravnim osebam (v nadaljnjem besedilu: priznane organizacije za podatkovni altruizem) nalaga skladnost s posebnimi dodatnimi tehničnimi, upravnimi ali organizacijskimi zahtevami, tudi z ureditvijo izdaje dovoljenj ali certificiranja, bi se morale uporabljati tudi določbe navedenega sektorskega prava Unije ali nacionalnega prava.

¹ Direktiva 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L 216, 20.8.2009, str. 76).

- (4) Ta uredba ne bi smela posegati v uredbi (EU) 2016/679¹ in (EU) 2018/1725² Evropskega parlamenta in Sveta ter direktivi 2002/58/ES³ in (EU) 2016/680⁴ Evropskega parlamenta in Sveta ter ustrezne določbe nacionalnega prava, vključno kadar so osebni in neosebni podatki v nizu podatkov neločljivo povezani. Zlasti se ne bi smelo razumeti, da je s to uredbo bodisi ustvarjena nova pravna podlaga za obdelavo osebnih podatkov v okviru katere od reguliranih dejavnosti ali da se z njo spreminjajo zahteve glede informacij, določene v Uredbi (EU) 2016/679. Izvajanje te uredbe ne bi smelo preprečevati čezmejnih prenosov podatkov v skladu s poglavjem V Uredbe (EU) 2016/679. V primeru nasprotja med to uredbo in pravom Unije o varstvu osebnih podatkov ali nacionalnim pravom, sprejetim v skladu s takim pravom Unije, bi moralo prevladati ustrezno pravo Unije ali nacionalno pravo o varstvu osebnih podatkov. Organe za varstvo podatkov bi moralo biti na podlagi te uredbe mogoče šteti za pristojne organe. Kadar drugi organi delujejo kot pristojni organi na podlagi te uredbe, to ne sme posegati v nadzorna pooblastila in pristojnosti organov za varstvo podatkov v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.

¹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

² Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

³ Direktiva 2002/58/ES evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL L 201, 31.7.2002, str. 37).

⁴ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

- (5) Potrebno je ukrepanje na ravni Unije, da bi z vzpostavitvijo ustreznih mehanizmov, ki posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikom podatkov omogočajo nadzor nad podatki, ki se nanašajo nanje, povečali zaupanje v souporabo podatkov ter da bi odpravili druge ovire za dobro delujoče in konkurenčno podatkovno vodeno gospodarstvo. To ukrepanje ne bi smelo posegati v obveznosti in zaveze iz mednarodnih trgovinskih sporazumov, ki jih sklene Unija. Okvir upravljanja, ki bi veljal za celotno Unijo, bi za cilj moral imeti vzpostavitev zaupanja med posamezniki in podjetji glede dostopa do podatkov, nadzora nad njimi, njihove souporabe, uporabe in ponovne uporabe, zlasti z vzpostavitvijo ustreznih mehanizmov za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ki bi jim omogočili poznavanje in smiselno uveljavljanje njihovih pravic, pa tudi glede ponovne uporabe nekaterih vrst podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, opravljanja storitev ponudnikov posredovanja podatkov za posameznike, imetnike podatkov in uporabnike podatkov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter zbiranja in obdelave podatkov, ki jih fizične in pravne osebe dajo na razpolago v altruistične namene. K večjemu zaupanju lahko zlasti prispeva večja preglednost v zvezi z namenom uporabe podatkov in pogoji, pod katerimi podjetja shranjujejo podatke.

- (6) Načelo, da naj bi podatki, ki so jih ustvarili ali zbrali organi javnega sektorja ali drugi subjekti proračunskih sredstev, koristili družbi, je v politiki Unije že dolgo prisotno. Direktiva (EU) 2019/1024 in pravo Unije zagotavljata, da organi javnega sektorja večji del podatkov, ki jih ustvarijo, dajo na enostavno razpolago za uporabo in ponovno uporabo. Toda nekatere kategorije podatkov, kot so zaupni poslovni podatki, podatki, za katere velja statistična zaupnost, podatki, zaščitenimi s pravicami intelektualne lastnine tretjih oseb, vključno s poslovnimi skrivnostmi in osebnimi podatki v javnih bazah podatkov pogosto niso na razpolago niti za raziskovalne ali inovacijske dejavnosti v javnem interesu, čeprav je to mogoče v skladu z veljavnim pravom Unije, zlasti Uredbo (EU) 2016/679 ter direktivama 2002/58/ES in (EU) 2016/680. Ker so tovrstni podatki občutljivi, morajo biti, preden se dajo na razpolago, izpolnjene nekatere tehnične in zakonske postopkovne zahteve, tudi zato, da bi zagotovili spoštovanje pravic, ki jih imajo do takih podatkov druge osebe, ali omejili negativne učinke na temeljne pravice, načelo nediskriminacije in varstvo podatkov. Za izpolnitev takih zahtev je običajno potrebno veliko časa in znanja. Zato se taki podatki uporabljajo manj, kot bi se lahko. Nekatere države članice sicer vzpostavljajo strukture in procese za lažji potek te vrste ponovne uporabe ali v ta namen sprejemajo tudi zakonodajo, vendar to ni splošna praksa povsod v Uniji. Da bi zasebnim in javnim subjektom olajšali uporabo podatkov za evropske raziskave in inovacije, so potrebni jasni pogoji za dostop do takih podatkov in njihovo uporabo po vsej Uniji.

- (7) Obstajajo tehnike za analizo baz podatkov, ki vsebujejo osebne podatke, npr. anonimizacija, diferencialna zasebnost, posploševanje, odstranjevanje in naključna razporeditev, uporaba sintetičnih podatkov ali podobne metode in druge naj sodobnejše metode varovanja zasebnosti, ki bi lahko prispevale k obdelavi podatkov, pri kateri bi bila zasebnost bolj varovana. Države članice bi morale organom javnega sektorja zagotoviti podporo, da bi se te tehnike čim bolj izkoristile, s čimer bi bilo na voljo kar največ podatkov za souporabo. Uporaba teh tehnik lahko skupaj s celovitimi ocenami učinka varstva podatkov in drugimi zaščitnimi ukrepi prispeva k bolj varni uporabi in ponovni uporabi osebnih podatkov in bi morala zagotoviti varno ponovno uporabo zaupnih poslovnih podatkov za namene raziskav, inovacij in statistike. Uporaba takih tehnik, ocen učinka in drugih zaščitnih ukrepov pogosto pomeni, da je uporaba in ponovna uporaba podatkov v tej zvezi možna samo v varnem okolju za obdelavo, ki ga da na razpolago ali nadzira organ javnega sektorja. Na ravni Unije obstajajo izkušnje s takimi okolji za varno obdelavo, ki se uporabljajo za raziskave statističnih mikropodatkov na podlagi Uredbe Komisije (EU) št. 557/2013¹. Kar zadeva osebne podatke, bi morala obdelava osebnih podatkov temeljiti na eni ali več pravnih podlagah za obdelavo iz členov 6 in 9 Uredbe (EU) 2016/679.

¹ Uredba Komisije (EU) št. 557/2013 z dne 17. junija 2013 o izvajanju Uredbe (ES) št. 223/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o evropski statistiki glede dostopa do zaupnih podatkov za znanstvene namene in o razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 831/2002 (UL L 164, 18.6.2013, str. 16).

- (8) V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 se načela varstva podatkov ne bi smela uporabljati za anonimizirane informacije, torej informacije, ki niso povezane z določeno ali določljivo fizično osebo, ali osebne podatke, ki so bili anonimizirani na tak način, da posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ni ali ni več določljiv. Ponovna identifikacija posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, iz anonimiziranih naborov podatkov bi morala biti prepovedana. To ne bi smelo posegati v možnost izvajanja raziskav na tehnikah anonimizacije, zlasti za namen zagotavljanja informacijske varnosti, izboljšanja obstoječih tehnik anonimizacije in prispevanja k splošni zanesljivosti anonimizacije, ki se izvaja v skladu z Uredbo (EU) 2016/679.
- (9) Da bi olajšali varstvo osebnih in zaupnih podatkov ter pospešili proces dajanja takih podatkov na voljo za ponovno uporabo v skladu s to uredbo, bi morale države članice spodbujati organe javnega sektorja k ustvarjanju in dajanju na razpolago podatkov v skladu z načelom „vgrajena in privzeta odprtost“ iz člena 5(2) Direktive (EU) 2019/1024 ter spodbujati ustvarjanje in pridobivanje podatkov v oblikah in strukturah, ki tozadevno omogočajo lažjo anonimizacijo.

- (10) Kategorije podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja in za katere bi morala biti možna ponovna uporaba na podlagi te uredbe, ne spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2019/1024, iz katere so izključeni podatki, ki niso dostopni zaradi poslovne ali statistične zaupnosti, in podatki, ki so vključeni v dela ali druge predmete, za katere imajo tretje osebe pravice intelektualne lastnine. Zaupni poslovni podatki vključujejo podatke, zaščitene s poslovnimi skrivnostmi, zaščiteno strokovno znanje ter vse druge informacije, katerih neupravičeno razkritje bi vplivalo na tržni položaj ali finančno zdravje podjetja. Ta uredba bi se morala uporabljati za osebne podatke, ki ne spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2019/1024, kolikor ureditev dostopa izključuje ali omejuje dostop do takih podatkov iz razlogov varstva podatkov ter posameznikove zasebnosti in integritete, zlasti v skladu s pravili o varstvu podatkov. Ponovna uporaba podatkov, ki bi lahko vsebovali poslovne skrivnosti, ne bi smela posegati v Direktivo (EU) 2016/943, ki določa okvir za zakonito pridobivanje, uporabo ali razkritje poslovnih skrivnosti.

- (11) S to uredbo ne sme nastati obveznost, ki bo omogočala ponovno uporabo podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja. Vsaka država članica bi zato morala imeti možnost, da se odloči, ali bodo podatki dostopni za ponovno uporabo, tudi v smislu namenov in obsega takega dostopa. Ta uredba bi morala dopolnjevati konkretnije obveznosti organov javnega sektorja v zvezi z dovoljevanjem ponovne uporabe podatkov, določene v sektorskem pravu Unije ali nacionalnem pravu, vendar vanje ne bi smela posegati. Za dostop javnosti do uradnih dokumentov se lahko šteje, da je v javnem interesu. Ob upoštevanju vloge dostopa javnosti do uradnih dokumentov in preglednosti v demokratični družbi ta uredba prav tako ne bi smela posegati v pravo Unije ali nacionalno pravo o odobritvi dostopa do uradnih dokumentov in njihovem razkrivanju. Dostop do uradnih dokumentov se zlasti lahko odobri v skladu z nacionalnim pravom, bodisi brez nalaganja posebnih pogojev ali z nalaganjem posebnih pogojev, ki v tej uredbi niso določeni.

- (12) Ureditev ponovne uporabe, določena v tej uredbi, bi se morala uporabljati za podatke, ki jih zadevni organi javnega sektorja zagotavljajo kot del svojih javnih nalog, kakor so opredeljene s pravom ali drugimi zavezujočimi pravili v državah članicah. Če takih pravil ni, bi bilo treba te javne naloge opredeliti v skladu z običajno upravno prakso v državah članicah, pod pogojem, da je obseg teh javnih nalog pregleden in predmet pregledov. Javne naloge so lahko opredeljene na splošno ali za vsak primer posebej za posamezne organe javnega sektorja. Ker javna podjetja niso zajeta v opredelitvi organa javnega sektorja, podatki, ki jih hranijo javna podjetja, ne bi smeli biti zajeti v tej uredbi. Podatki, ki jih hranijo kulturne ustanove, kot so knjižnice, arhivi in muzeji, pa tudi orkestri, opere, baleti in gledališča, ter izobraževalne ustanove, ne bi smeli biti zajeti v tej uredbi, saj nad deli in drugimi dokumenti, ki jih hranijo, pravice intelektualne lastnine večinoma pripadajo tretjim osebam. Raziskovalne organizacije in organizacije, ki raziskave financirajo, bi lahko bile organizirane tudi kot organi javnega sektorja ali osebe javnega prava.

Uporaba te uredbe bi za take hibridne organizacije morala biti omejena le na njihovo vlogo raziskovalnih organizacij. Če raziskovalna organizacija hrani podatke kot del posebnega javno-zasebnega združenja z organizacijami zasebnega sektorja ali drugimi organi javnega sektorja, osebami javnega prava ali hibridnimi raziskovalnimi organizacijami, to je takimi, ki so organizirane kot organi javnega sektorja ali javna podjetja, z glavnim namenom izvajanja raziskav, ta uredba prav tako ne bi smela zajemati teh podatkov. Kadar je to ustrezno, bi države članice morale imeti možnost, da to uredbo uporabljajo za javna ali zasebna podjetja, ki opravljajo naloge javnega sektorja ali opravljajo storitve splošnega pomena. Za izmenjavo podatkov izključno zaradi opravljanja javnih nalog med organi javnega sektorja v Uniji oziroma med organi javnega sektorja v Uniji in organi javnega sektorja v tretjih državah ali mednarodnimi organizacijami, kot tudi za izmenjavo podatkov med raziskovalci za neposlovne znanstvenoraziskovalne namene, ne bi smele veljati določbe te uredbe o ponovni uporabi nekaterih kategorij zaščitenih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja.

- (13) Organi javnega sektorja bi morali pri določanju načel za ponovno uporabo podatkov, ki jih hranijo, biti skladni s konkurenčnim pravom in se izogibati sklepanju sporazumov, katerih cilj ali posledica bi lahko bil nastanek izključnih pravic do ponovne uporabe določenih podatkov. Taki sporazumi bi smeli biti možni samo, kadar so upravičeni in potrebni za zagotovitev storitve ali izdelka splošnega pomena. To bi lahko veljalo, kadar je izključna uporaba podatkov edini način za doseganje največje možne družbene koristi zadevnih podatkov, npr. če obstaja samo en subjekt (ki je specializiran za obdelavo določenega nabora podatkov), ki je sposoben zagotoviti storitev ali izdelek, ki organu javnega sektorja omogoča zagotavljanje storitve ali izdelka splošnega pomena. Vendar bi bilo take sporazume treba sklepati v skladu z veljavnim pravom Unije ali nacionalnim pravom in bi jih bilo treba redno pregledovati na podlagi tržne analize, da bi ugotovili, ali je taka izključnost še vedno potrebna. Poleg tega bi morale take ureditve biti skladne z ustreznimi pravili o državni pomoči in bi jih bilo treba sklepati za omejeno obdobje trajanja največ 12 mesecev. Za zagotovitev preglednosti bi bilo treba take izključne sporazume objaviti na spletu v obliki, ki je skladna z ustreznim pravom Unije o javnem naročanju. Kadar izključna pravica do ponovne uporabe podatkov ne izpolnjuje te uredbe, bi morala biti ta izključna pravica neveljavna.

- (14) Prepovedani izključni sporazumi in druge prakse ali ureditve, ki so bili sklenjeni ali veljavni pred datumom začetka veljavnosti te uredbe ter se nanašajo na ponovno uporabo podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, in ne podeljujejo izključnih pravic, a je mogoče razumno pričakovati, da bodo omejevali razpoložljivost podatkov za ponovno uporabo, se po poteku veljavnosti ne bi smeli podaljšati. Sporazume, sklenjene za nedoločeno ali daljše obdobje, bi bilo treba odpovedati v 30 mesecih od datuma začetka veljavnosti te uredbe.

- (15) Ta uredba bi morala določiti pogoje za ponovno uporabo zaščitene podatkov, ki se uporabljajo za organe javnega sektorja, ki so po nacionalnem pravu imenovani kot pristojni za odobritev ali zavrnitev dostopa za ponovno uporabo, pri čemer ti pogoji ne posegajo v pravice in obveznosti glede dostopa do takih podatkov. Ti pogoji bi morali biti nediskriminatorni, pregledni, sorazmerni in objektivno utemeljeni ter ne bi smeli omejevati konkurence, še posebej pa bi morali spodbujati dostop MSP ter zagonskih podjetij do takih podatkov. Pogoji za ponovno uporabo bi morali biti zasnovani tako, da spodbujajo znanstvene raziskave, tako da bi na primer dajanje prednosti znanstvenim raziskavam moralo praviloma veljati za nediskriminatorno. Organi javnega sektorja, ki dovoljujejo ponovno uporabo, bi morali razpolagati s tehničnimi sredstvi, potrebnimi za zaščito pravic in interesov tretjih oseb, ter bi morali imeti pooblastila, da od ponovnega uporabnika zahtevajo potrebne informacije. Pogoji za ponovno uporabo podatkov bi morali biti omejeni na tisto, kar je potrebno za varovanje pravic in interesov tretjih oseb do podatkov ter celovitosti informacijske tehnologije in komunikacijskih sistemov organov javnega sektorja. Organi javnega sektorja bi morali uporabljati pogoje, ki najbolj koristijo interesom ponovnega uporabnika, ne da bi nesorazmerno obremenili organe javnega sektorja. Pogoji za ponovno uporabo podatkov bi morali biti zasnovani tako, da bodo zagotavljali učinkovite zaščitne ukrepe za varstvo osebnih podatkov. Osebne podatke bi bilo treba pred prenosom anonimizirati, tako da ni mogoče identificirati posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, podatke, ki vsebujejo zaupne poslovne informacije, pa bi bilo treba spremeniti tako, da se ne razkrijejo nobene zaupne informacije. Kadar zagotavljanje anonimiziranih ali spremenjenih podatkov ne bi ustrezalo potrebam ponovnega uporabnika, ob izpolnjevanju vseh zahtev za izvedbo ocene učinka varstva podatkov in posvetovanje z nadzornim organom na podlagi členov 35 in 36 Uredbe (EU) 2016/679, ter kadar je bilo ugotovljeno, da so tveganja za pravice in interese posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, minimalna, bi bilo mogoče dovoliti ponovno uporabo podatkov v prostorih organa ali na daljavo v varnem okolju za obdelavo.

To bi lahko bila primerna ureditev za ponovno uporabo psevdonimiziranih podatkov. Analizo podatkov v takem varnem okolju za obdelavo bi moral nadzorovati organ javnega sektorja, da se zavarujejo pravice in interesi tretjih oseb. Zlasti osebni podatki bi se smeli prenašati tretji osebi za ponovno uporabo samo, kadar tak prenos dovoljuje pravna podlaga, izhajajoča iz prava o varstvu podatkov. Neosebni podatki bi se smeli prenašati le, kadar ni razloga za domnevo, da bi kombinacija naborov neosebnih podatkov privedla do identifikacije posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. To bi moralo veljati tudi za psevdonimizirane podatke, ki ohranijo svoj status osebnih podatkov. V primeru ponovne identifikacije posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, bi morala poleg obveznosti obveščanja nadzornega organa in posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, o taki kršitvi varstva podatkov v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 veljati tudi obveznost obveščanja organa javnega sektorja o taki kršitvi varstva podatkov. Organi javnega sektorja bi morali, kadar je to ustrezno, omogočati lažjo ponovno uporabo podatkov na podlagi privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenja imetnikov podatkov za ponovno uporabo podatkov, ki se nanašajo nanje, s pomočjo ustreznih tehničnih sredstev. V tem pogledu bi moral organ javnega sektorja po najboljših močeh pomagati morebitnim ponovnim uporabnikom pri pridobivanju take privolitve ali dovoljenja tako, da vzpostavi tehnične mehanizme, ki omogočajo prenos zahtevkov ponovnih uporabnikov za privolitev ali dovoljenje, če je to v praksi izvedljivo. Pri tem se ne bi smeli navajati kontaktni podatki, ki bi ponovnim uporabnikom omogočili, da vzpostavijo neposreden stik z imetniki podatkov. Kadar organ javnega sektorja prenese zahtevek za privolitev ali dovoljenje, bi moral zagotoviti, da je posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali imetnik podatkov jasno obveščen o možnosti zavrnitve privolitve ali dovoljenja.

- (16) Da bi olajšali in spodbudili uporabo podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja za namene znanstvenih raziskav, se organe javnega sektorja spodbuja, naj razvijejo harmoniziran pristop in usklajene procese, da bi bili ti podatki zlahka dostopni za namene znanstvenih raziskav v javnem interesu. To bi lahko med drugim pomenilo vzpostavitev poenostavljenih upravnih postopkov, standardizirane oblike zapisa podatkov, informativnih metapodatkov o metodoloških izbirah in izbirah zbiranja podatkov ter standardiziranih podatkovnih polj, ki omogočajo enostavno združevanje naborov podatkov iz različnih virov podatkov javnega sektorja, kadar je to potrebno za namene analize. Cilj teh praks bi moral biti spodbujanje uporabe podatkov, financiranih in ustvarjenih s strani javnega sektorja, za namene znanstvenih raziskav v skladu z načelom „odprto, kolikor je mogoče, zaprto, kolikor je potrebno“.
- (17) Ta uredba ne bi smela vplivati na pravice intelektualne lastnine tretjih oseb. Ta uredba prav tako ne bi smela vplivati na obstoj ali lastništvo pravic intelektualne lastnine organov javnega sektorja in tudi ne omejevati uveljavljanja teh pravic na kakršen koli način. Obveznosti, uvedene v skladu s to uredbo, bi morale veljati le, kolikor so združljive z mednarodnimi sporazumi o varstvu pravic intelektualne lastnine, zlasti Bernsko konvencijo za varstvo književnih in umetniških del (v nadaljnjem besedilu: Bernska konvencija), Sporazumom o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (v nadaljnjem besedilu: Sporazum TRIPS) in Pogodbo Svetovne organizacije za intelektualno lastnino o avtorski pravici (WCT) ter pravom Unije ali nacionalnim pravom o intelektualni lastnini. Vendar bi morali organi javnega sektorja uveljaviti svoje avtorske pravice na način, ki omogoča ponovno uporabo.

- (18) Podatki, za katere veljajo pravice intelektualne lastnine, in poslovne skrivnosti bi se smeli prenašati tretjim osebam le, kadar je tak prenos zakonit po pravu Unije ali nacionalnem pravu ali na podlagi sporazuma z imetnikom pravice. Kadar so organi javnega sektorja imetniki pravice izdelovalca baze podatkov iz člena 7(1) Direktive 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, te pravice ne bi smeli izvajati, da se prepreči ponovna uporaba podatkov ali jo omeji bolj, kot je določeno v tej uredbi.
- (19) Podjetjem in posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, bi morale biti omogočeno, da se zanesejo na to, da se bodo ob ponovni uporabi nekaterih kategorij zaščiteneh podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, spoštovale njihove pravice in interesi. Zato bi bilo treba sprejeti dodatne zaščitne ukrepe za primere, v katerih ponovna uporaba takih podatkov javnega sektorja poteka na podlagi obdelave podatkov zunaj javnega sektorja, kot je zahteva, da morajo organi javnega sektorja zagotoviti, da so pravice in interesi fizičnih in pravnih oseb vedno v celoti zaščitene, zlasti glede varstva osebnih podatkov, poslovno občutljivih podatkov in pravic intelektualne lastnine, tudi kadar se taki podatki prenesejo v tretje države. Organi javnega sektorja zavarovalnicam ali drugim ponudnikom storitev ne bi smeli dovoliti ponovne uporabe informacij, shranjenih v aplikacijah e-zdravja, za diskriminatorno določanje cen, saj bi bilo to v nasprotju s temeljno pravico dostopa do zdravja.

¹ Direktiva 96/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 1996 o pravnem varstvu baz podatkov (UL L 77, 27.3.1996, str. 20).

- (20) Poleg tega je za zaščito poštene konkurence in odprtega tržnega gospodarstva nadvse pomembno varovanje zaščitene podatkov neosebne narave, zlasti poslovnih skrivnosti, ter neosebne podatkov, ki predstavljajo vsebino, zaščiteno s pravicami intelektualne lastnine pred nezakonitim dostopom, ki bi lahko imel za posledico krajo intelektualne lastnine ali industrijsko vohunjenje. Za zagotovitev varstva pravic ali interesov imetnikov podatkov bi moralo biti mogoče, da se neosebni podatki, ki bi morali biti v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom zaščiteni pred nezakonitim ali nepooblaščenim dostopom in ki jih hranijo organi javnega sektorja, lahko prenašajo v tretje države le, kadar so zagotovljeni ustrezni zaščitni ukrepi za uporabo podatkov. Takšni ustrezni zaščitni ukrepi bi morali vključevati zahtevo, da organ javnega sektorja zaščitene podatke ponovnemu uporabniku prenese le, če se ta ponovni uporabnik pogodbeno zaveže v interesu varstva podatkov. Ponovni uporabnik, ki namerava zaščitene podatke prenesti v tretjo državo, bi moral izpolnjevati obveznosti iz te uredbe tudi potem, ko bodo podatki preneseni v tretjo državo. Za zagotovitev pravnega izvrševanja takih obveznosti bi moral ponovni uporabnik tudi sprejeti pristojnost države članice organa javnega sektorja, ki je dovolil ponovno uporabo, za sodno reševanje sporov.

- (21) Šteti bi se moralo, da se zaščitni ukrepi izvajajo, kadar so v tretji državi, v katero se neosebni podatki prenašajo, vzpostavljeni enakovredni ukrepi, ki zagotavljajo, da je varstvo podatkov na podobni ravni, kot jo zagotavlja pravo Unije, zlasti glede varstva poslovnih skrivnosti in pravic intelektualne lastnine. V ta namen lahko Komisija, kadar je to utemeljeno zaradi znatnega števila zahtevkov po vsej Uniji v zvezi s ponovno uporabo neosebnih podatkov v določenih tretjih državah, z izvedbenimi akti določi, da tretja država zagotavlja raven varstva, ki je v bistvu enakovredna tisti, ki jo zagotavlja pravo Unije. Komisija bi morala oceniti potrebo po takšnih izvedbenih aktih na podlagi informacij, ki jih države članice zagotovijo prek Evropskega odbora za podatkovne inovacije. Takšni izvedbeni akti bi organom javnega sektorja zagotovili, da ponovna uporaba podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, v zadevni tretji državi ne bo ogrozila zaščitene narave teh podatkov. V oceni ravni varstva, zagotovljene v zadevni tretji državi, bi bilo treba upoštevati zlasti ustrezno splošno in sektorsko pravo, tudi o javni varnosti, obrambi, nacionalni varnosti in kazenskem pravu v zvezi z dostopom do neosebnih podatkov in njihovim varstvom, dostop organov javnega sektorja te tretje države do prenesenih podatkov, obstoj in učinkovito delovanje enega ali več neodvisnih nadzornih organov v tretji državi, odgovornih za zagotavljanje in izvrševanje skladnosti s pravno ureditvijo, ki zagotavlja dostop do takih podatkov, mednarodne pravne zaveze tretje države glede varstva podatkov, ali druge obveznosti na podlagi pravno zavezujočih konvencij ali instrumentov ter njenega sodelovanja v večstranskih ali regionalnih sistemih.

V zvezi s prenosom neosebnihi podatkov v zadevno tretjo državo je zlasti pomemben obstoj učinkovitih pravnih sredstev za imetnike podatkov, organe javnega sektorja ali ponudnike storitev posredovanja podatkov v zadevni tretji državi. Zato bi morala biti med takimi zaščitnimi ukrepi tudi razpoložljivost izvršljivih pravic in učinkovitih pravnih sredstev. Takšni izvedbeni akti ne bi smeli posegati v pravne obveznosti ali pogodbene dogovore, ki jih je ponovni uporabnik že sprejel zaradi varstva neosebnihi podatkov, zlasti industrijskih podatkov, in v pravico organov javnega sektorja, da ponovnim uporabnikom naložijo obveznost izpolnjevanja pogojev za ponovno uporabo v skladu s to uredbo.

- (22) Nekatere tretje države sprejemajo zakone, predpise in druge pravne akte, namenjene neposrednemu prenašanju neosebnih podatkov v Uniji ali zagotavljanju vladnega dostopa do takih podatkov, ki so pod nadzorom fizičnih in pravnih oseb v pristojnosti držav članic. Odločbe in sodbe sodišč tretjih držav ali odločbe upravnih organov tretjih držav, ki zaprosijo za tak prenos neosebnih podatkov ali dostop do njih, bi morale biti izvršljive, kadar temeljijo na mednarodnem sporazumu, kot je pogodba o medsebojni pravni pomoči, sklenjenem med tretjo državo prosilko in Unijo ali državo članico. V nekaterih primerih se lahko zgodi, da obveznost prenosa neosebnih podatkov ali zagotavljanja dostopa do njih, ki izhaja iz prava tretje države, v nasprotju s hkratno obveznostjo varstva takih podatkov na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, zlasti glede varstva temeljnih pravic posameznika ali temeljnih interesov države članice v zvezi nacionalno varnostjo ali obrambo, pa tudi varstva poslovno občutljivih podatkov in pravic intelektualne lastnine, vključno s pogodbenimi obveznostmi glede zaupnosti v skladu s takim pravom. Če mednarodni sporazumi, ki bi urejali take zadeve, ne obstajajo, bi smel biti prenos ali dostop do neosebnih podatkov dovoljen le, če je bilo preverjeno zlasti, da pravni sistem tretje države zahteva določitev razlogov in sorazmernosti odločbe ali sodbe, da je odločba ali sodba po naravi konkretna ter da naslovnikov utemeljeni ugovor pregleda pristojno sodišče tretje države, ki je pooblaščen za ustrezno upoštevanje zadevnih pravnih interesov ponudnika takih podatkov.

Poleg tega bi morali organi javnega sektorja, fizične ali pravne osebe, ki so dobile pravico do ponovne uporabe podatkov, ponudniki storitev posredovanja podatkov in priznane organizacije za podatkovni altruizem pri podpisu pogodbenih sporazumov z drugimi zasebnimi stranmi zagotoviti, da se do neosebni podatkov, hranjenih v Uniji, v tretjih državah dostopa ali da se ti podatki v tretje države prenesejo le v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom zadevne države članice.

- (23) Da bi še bolj spodbudili zaupanje v podatkovno gospodarstvo Unije, je bistveno izvajanje zaščitnih ukrepov, ki se nanašajo na državljane Unije, javni sektor in podjetja in ki zagotavljajo izvajanje nadzora nad njihovimi strateškimi in občutljivimi podatki, ter spoštovanje prava, vrednot in standardov Unije, med drugim z vidika varnosti, varstva podatkov in varstva potrošnikov. Za preprečitev nezakonitega dostopa do neosebni podatkov bi morali organi javnega sektorja, fizične ali pravne osebe, ki so dobile pravico do ponovne uporabe podatkov, ponudniki storitev posredovanja podatkov in priznane organizacije za podatkovni altruizem sprejeti vse razumne ukrepe za preprečitev dostopa do sistemov, v katerih so shranjeni neosebni podatki, vključno s šifriranjem podatkov ali internimi politikami. V ta namen bi bilo treba zagotoviti, da organi javnega sektorja, fizične ali pravne osebe, ki so dobile pravico do ponovne uporabe podatkov, ponudniki storitev posredovanja podatkov in priznane organizacije za podatkovni altruizem spoštujejo vse ustrezne tehnične standarde, kodekse ravnanja in certificiranje na ravni Unije.

- (24) Za ustvarjanje zaupanja v mehanizme ponovne uporabe bodo za nekatere vrste neosebni podatkov, za katere bi bilo v prihodnjih specifičnih zakonodajnih aktih Unije ugotovljeno, da so zelo občutljivi, morda potrebni strožji pogoji za prenos v tretje države, če bi tak prenos lahko ogrozil cilje javne politike Unije, v skladu z mednarodnimi zavezami. Na primer na zdravstvenem področju bi bilo mogoče nekatere nabore podatkov, ki jih hranijo akterji v sistemu javnega zdravstva, kot so javne bolnišnice, označiti kot zelo občutljive zdravstvene podatke. Drugi pomembni sektorji vključujejo promet, energetiko, okolje in finance. Za zagotovitev harmoniziranih praks v Uniji bi bilo treba take vrste zelo občutljivih neosebni javnih podatkov opredeliti v pravu Unije, npr. v kontekstu evropskega zdravstvenega podatkovnega prostora ali drugega sektorskega prava. Te pogoje za prenos takih podatkov v tretje države bi bilo treba določiti v delegiranih aktih. Pogoji bi morali biti sorazmerni, nediskriminatorni in potrebni za zaščito ugotovljenih legitimnih ciljev javne politike Unije, kot so varstvo javnega zdravja, varnost, okolje, javna morala, varstvo potrošnikov ter varstvo zasebnosti in osebnih podatkov. Pogoji bi morali ustrezati tveganjem, ugotovljenim v zvezi z občutljivostjo takih podatkov, tudi v smislu tveganja ponovne identifikacije posameznikov. Med takimi pogoji bi lahko bili pogoji za prenos ali tehnične ureditve, kot so zahteve za uporabo varnega okolja za obdelavo, omejitve glede ponovne uporabe podatkov v tretjih državah ali kategorij oseb, ki imajo pravico do prenosa takih podatkov v tretje države ali ki lahko dostopajo do teh podatkov v tretji državi. Izjemoma bi lahko bile med takimi pogoji tudi omejitve prenosa podatkov v tretje države zaradi varstva javnega interesa.

- (25) Organom javnega sektorja bi moralo biti omogočeno, da za ponovno uporabo podatkov zaračunavajo pristojbine, a tudi, da se odločijo, da v skladu s pravili o državni pomoči dovolijo ponovno uporabo po znižani pristojbini ali brezplačno, npr. pri nekaterih kategorijah ponovne uporabe, kot je neposlovna ponovna uporaba ali znanstvenoraziskovalni nameni ali ponovna uporaba s strani MSP in zagonskih podjetij, civilne družbe in izobraževanih ustanov, da bi spodbudili tovrstno ponovno uporabo za spodbujanje raziskav in inovacij ter podpirali podjetja, ki so pomemben vir inovacij in sama navadno teže zbirajo ustrezne podatke. V tem posebnem okviru bi bilo treba znanstvenoraziskovalne namene razumeti tako, da vključujejo vse vrste namenov, povezane z raziskavami, ne glede na organizacijsko ali finančno strukturo zadevne raziskovalne ustanove, razen raziskav, ki jih izvaja podjetje in so namenjene razvoju, izboljšanju ali optimizaciji proizvodov ali storitev. Te pristojbine bi morale biti pregledne, nediskriminatorne in omejene na nastale stroške ter ne bi smele omejevati konkurence. Seznam kategorij ponovnih uporabnikov, za katere velja znižana pristojbina ali brezplačnost, skupaj z merili, ki se uporabljajo za pripravo tega seznama, bi bilo treba objaviti.

- (26) Države članice bi morale za spodbuditev ponovne uporabe posebnih kategorij podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, vzpostaviti enotno informacijsko točko, ki bi bila stičišče za ponovne uporabnike, ki želijo ponovno uporabiti te podatke. Zasnovana bi morala biti medsektorsko in bi morala po potrebi dopolnjevati ureditve na sektorski ravni. Enotna informacijska točka bi morala imeti možnost, da se pri posredovanju poizvedb ali zahtevkov za ponovno uporabo zanaša na avtomatizirana sredstva. V procesu prenosa bi bilo treba zagotoviti zadosten človeški nadzor. V ta namen bi se lahko uporabile obstoječe praktične ureditve, kot so portali odprtih podatkov. Enotna informacijska točka bi morala imeti seznam sredstev, ki vsebuje pregled nad vsemi razpoložljivimi viri podatkov, po potrebi vključno s tistimi viri podatkov, ki so na voljo v sektorskih, regionalnih ali lokalnih informacijskih točkah, z ustreznimi informacijami, ki opisujejo razpoložljive podatke. Poleg tega bi morale države članice imenovati ali ustanoviti pristojne organe za podporo dejavnostim organov javnega sektorja pri dovoljevanju ponovne uporabe nekaterih kategorij zaščitenih podatkov oziroma omogočiti lažjo ustanovitev takih organov. Med njihovimi nalogami bi lahko bilo odobritev dostopa do podatkov, kjer to nalaga sektorsko pravo Unije ali sektorsko nacionalno pravo. Ti pristojni organi bi morali organom javnega sektorja zagotavljati pomoč z najsodobnejšimi tehnikami, vključno s tem, kako najbolje strukturirati in hraniti podatke, da bi bili podatki zlahka dostopni, zlasti prek vmesnikov za aplikacijsko programiranje, interoperabilni in prenosljivi ter da bi jih bilo mogoče iskati, ob upoštevanju najboljših praks za obdelavo podatkov ter vseh obstoječih regulativnih in tehničnih standardov ter varnih okolij za obdelavo podatkov, ki omogočajo analizo podatkov na način, ki ohranja zasebnost informacij.

Pristojni organi bi morali delovati v skladu z navodili organa javnega sektorja. Taka podporna struktura bi lahko posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikom podatkov pomagala pri upravljanju privolitve ali dovoljenja za ponovno uporabo, vključno s privolitvijo ali dovoljenjem za določena področja znanstvenega raziskovanja, kadar bodo upoštevani priznani etični standardi znanstvenega raziskovanja. Pristojni organi ne bi smeli imeti nadzorne funkcije, saj je ta na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 namenjena nadzornim organom. Za izvedbo obdelave bi moral biti brez poseganja v nadzorna pooblastila organov za varstvo podatkov odgovoren organ javnega sektorja, ki je pristojen za register s podatki in ki je še naprej upravljavec podatkov, kot je opredeljeno v Uredbi (EU) 2016/679, kolikor gre za osebne podatke. Države članice lahko imajo enega ali več pristojnih organov, ki bi lahko delovali v različnih sektorjih. Kot pristojni organi bi lahko delovale tudi notranje službe organov javnega sektorja. Pristojni organ je lahko organ javnega sektorja, ki pomaga drugim organom javnega sektorja pri dovoljevanju ponovne uporabe podatkov, kadar je to ustrezno, ali organ javnega sektorja, ki sam dovoli ponovno uporabo. V okviru pomoči drugim organom javnega sektorja bi jih bilo treba na zahtevo obveščati o najboljših praksah pri izpolnjevanju zahtev iz te uredbe, kot so tehnična sredstva za omogočanje varnega okolja za obdelavo ali tehnična sredstva za zagotavljanje zasebnosti in zaupnosti pri zagotavljanju dostopa do ponovne uporabe podatkov, ki spadajo na področje uporabe te uredbe.

(27) Od storitev posredovanja podatkov se pričakuje, da imajo v podatkovnem gospodarstvu ključno vlogo, zlasti pri podpiranju in spodbujanju prostovoljnih praks souporabe podatkov med podjetji ali pri olajševanju souporabe podatkov v okviru obveznosti, določenih v pravu Unije ali nacionalnem pravu. Zaradi njih bi se lahko olajšala izmenjava velikih količin ustreznih podatkov. Ponudniki storitev posredovanja podatkov, ki lahko zajemajo tudi organe javnega sektorja in ki ponujajo storitve za povezovanje različnih akterjev, bi lahko prispevali k učinkovitemu združevanju podatkov ter lažji dvostranski souporabi podatkov. Specializirane storitve posredovanja podatkov, ki so neodvisne od posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter od imetnikov in uporabnikov podatkov, bi lahko prispevale k lažjemu nastanku novih ekosistemov na podlagi podatkov, ki bi bili neodvisni od katerega koli udeleženca z veliko tržno močjo, obenem pa omogočale nediskriminatoren dostop do podatkovnega gospodarstva za akterje vseh velikosti, zlasti za MSP in zagonska podjetja z omejenimi finančnimi, pravnimi ali upravnimi sredstvi. To bo pomembno zlasti pri oblikovanju skupnih evropskih podatkovnih prostorov, in sicer interoperabilnih okvirov – bodisi namenskih ali sektorskih oziroma medsektorskih – skupnih standardov in praks za souporabo ali skupno obdelavo podatkov, med drugim zaradi razvoja novih proizvodov in storitev, znanstvenih raziskav ali civilnodružbenih pobud. Storitve posredovanja podatkov bi lahko vključevale dvo- ali večstransko souporabo podatkov ali vzpostavitev platform ali baz podatkov, ki omogočajo souporabo ali skupno uporabo podatkov, ter vzpostavitev posebne infrastrukture za medsebojno povezovanje posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikov podatkov z uporabniki podatkov.

- (28) Ta uredba bi morala zajemati storitve, katerih namen je s tehničnimi, pravnimi ali drugimi sredstvi vzpostaviti poslovne odnose za namene souporabe podatkov med nedoločenim številom posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikov podatkov na eni strani ter uporabnikov podatkov na drugi strani, vključno z namenom uveljavljanja pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v povezavi z osebnimi podatki. Kadar podjetja ali drugi subjekti ponujajo več podatkovnih storitev, bi morale biti s to uredbo zajete le dejavnosti, ki neposredno zadevajo opravljanje storitev posredovanja podatkov. Zagotavljanje shranjevanja v oblaku, analitike, programske opreme za souporabo podatkov, spletnih brskalnikov, vtičnikov za brskalnike ali storitev elektronske pošte se ne bi smeli šteti za storitve posredovanja podatkov v smislu te uredbe, če so te storitve za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ali imetnike podatkov samo tehnična orodja za souporabo podatkov z drugimi, vendar se z zagotavljanjem takih orodij ne namerava vzpostaviti poslovnih odnosov med imetniki podatkov in uporabniki podatkov niti ne omogoča ponudniku storitev posredovanja podatkov pridobitve informacij o vzpostavitvi poslovnih odnosov za namene souporabe podatkov. Primeri storitev posredovanja podatkov vključujejo podatkovne tržnice, na katerih bi podjetja lahko dajala podatke na voljo drugim, koordinatorje ekosistemov za souporabo podatkov, odprtih za vse zainteresirane strani, na primer v okviru skupnih evropskih podatkovnih prostorov, pa tudi zbirališča podatkov, ki jih skupaj ustanovi več pravnih ali fizičnih oseb z namenom podeljevanja licenc za uporabe takega zbirališča podatkov vsem zainteresiranim stranem na tak način, da so vsi udeleženci, ki prispevajo v zbirališče podatkov, nagrajeni za svoj prispevek.

To ne bi vključevalo storitev, ki dobivajo podatke od imetnikov podatkov, ter podatke združujejo, bogatijo ali pretvarjajo, da bi se jim dodala znatna vrednost, ter za uporabo nastalih podatkov uporabnikom podatkov podeljujejo licence, ne da bi vzpostavili poslovni odnos med imetniki podatkov in uporabniki podatkov. To prav tako ne bi vključevalo storitev, ki jih uporablja izključno en imetnik podatkov, da bi omogočil uporabo podatkov, ki jih hrani ta imetnik podatkov, ali ki jih uporablja več pravnih oseb v zaprti skupini, vključno z odnosi z dobavitelji ali strankami ali sodelovanji, vzpostavljenimi s pogodbo, zlasti tistimi, katerih glavni cilj je zagotavljanje funkcionalnosti predmetov in naprav, povezanih z internetom stvari.

(29) Ta uredba tudi ne bi smela zajemati storitev, pri katerih gre predvsem za posredovanje avtorsko zaščitene vsebin, kot so ponudniki storitev deljenja vsebin na spletu, opredeljeni v členu 2, točka 6, Direktive (EU) 2019/790. Ponudniki stalnih informacij, kot so opredeljeni v členu 2(1), točka 35, Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹ in ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih, kot so opredeljeni v členu 4, točka 19, Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta², ne bi smeli šteti za ponudnike storitev posredovanja podatkov za namene te uredbe. Ta uredba se ne bi smela uporabljati za storitve, ki jih ponujajo organi javnega sektorja za namene omogočanja ponovne uporabe bodisi zaščitene podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja v skladu s to uredbo, ali uporabe katerih koli drugih podatkov, kolikor te storitve ne nameravajo vzpostaviti poslovnih odnosov. Za organizacije za podatkovni altruizem, ki jih ureja ta uredba, se ne bi smelo šteti, da ponujajo storitve posredovanja podatkov, če te storitve ne vzpostavijo poslovnega odnosa med morebitnimi uporabniki podatkov na eni strani ter posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetniki podatkov, ki dajejo podatke na voljo iz altruističnih namenov, na drugi strani. Druge storitve, katerih namen ni vzpostavitve poslovnih odnosov, kot so repozitoriji, namenjeni ponovni uporabi znanstvenoraziskovalnih podatkov v skladu z načeli odprtega dostopa, se ne bi smele šteti za storitve posredovanja podatkov v smislu te uredbe.

¹ Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

² Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

- (30) V posebno kategorijo storitev posredovanja podatkov spadajo ponudniki storitev, ki ponujajo storitve posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki. Taki ponudniki storitev posredovanja podatkov želijo izboljšati zmožnost delovanja posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ter zlasti njihov nadzor nad podatki, ki se nanašajo nanje. Taki ponudniki bi posameznikom pomagali pri uveljavljanju njihovih pravic na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, zlasti pri pridobitvi in umiku njihove privolitve v obdelavo podatkov, pravice dostopa do lastnih podatkov, pravice do popravka netočnih osebnih podatkov, pravice do izbrisa ali „pravice do pozabe“, pravice do omejevanja obdelave in pravice do prenosljivosti podatkov, ki posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, omogoča, da svoje osebne podatke prenesejo z enega upravljavca podatkov na drugega. V tej zvezi je pomembno, da poslovni model takih ponudnikov zagotavlja, da ne obstajajo neskladne spodbude, zaradi katerih bi posamezniki take storitve uporabljali za dajanje na razpolago za obdelavo več podatkov, ki se nanašajo nanje, kot je v njihovem interesu. Sem bi lahko spadalo svetovanje posameznikom o mogočih vrstah uporabe njihovih podatkov in skrbni pregled uporabnikov podatkov, preden se jim dovoli stik s posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, za preprečevanje goljufivih praks. V nekaterih primerih bi lahko bilo zaželeno zbiranje dejanskih podatkov v osebni podatkovni prostori, tako da bi bila možna obdelava v tem prostoru, ne da bi se osebni podatki prenašali k tretjim osebam, in da bi dosegli najboljšo možno zaščito osebnih podatkov in zasebnosti. Taki osebni podatkovni prostori bi lahko vsebovali statične osebne podatke, kot so ime, naslov ali datum rojstva, pa tudi dinamične podatke, ki jih posameznik ustvari npr. z uporabo spletne storitve ali predmeta, povezanega z internetom stvari. Uporabljali bi se lahko tudi za shranjevanje preverjenih informacij o identiteti, kot so številka potnega lista ali informacije o socialni varnosti, in osebnih elementov, kot so informacije o voznških dovoljenjih, diplomah ali bančnih računih.

- (31) Podatkovne zadruga si prizadevajo doseči več ciljev, zlasti okrepiti položaj posameznikov pri sprejemanju informiranih odločitev, preden privolijo v uporabo podatkov, in sicer tako, da vplivajo na pogoje organizacij uporabnikov podatkov v zvezi z uporabo podatkov na način, ki posameznim članom skupine omogoča boljše izbire, ali tako, da poiščejo morebitne rešitve glede nasprotujočih si stališč posameznih članov skupine glede uporabe podatkov, kadar taki podatki zadevajo več posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v tej skupini. V tej zvezi je pomembno priznati, da so pravice na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 osebne pravice posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in da se posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ne morejo odpovedati takim pravicam. Podatkovne zadruga so lahko koristen pripomoček tudi za enoosebna podjetja in MSP, ki so, kar zadeva poznavanje souporabe podatkov, pogosto primerljivi s posamezniki.

- (32) Za več zaupanja v take storitve posredovanja podatkov, zlasti v zvezi z uporabo podatkov in skladnostjo s pogoji, ki jih postavljajo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetniki podatkov, je treba ustvariti regulativni okvir na ravni Unije, v katerem bodo vzpostavljene močno harmonizirane zahteve v zvezi z zaupanja vrednim opravljanjem takih storitev posredovanja podatkov in ki ga bodo izvajali pristojni organi. S pomočjo tega okvira bo zagotovljeno, da bodo imeli posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetniki podatkov, pa tudi uporabniki podatkov, več nadzora nad dostopom do svojih podatkov in njihovo uporabo v skladu s pravom Unije. Komisija bi lahko tudi spodbujala in olajšala pripravo kodeksov ravnanja na ravni Unije ob udeležbi ustreznih deležnikov, zlasti glede interoperabilnosti. Ponudniki storitev posredovanja podatkov bi morali tako v primerih souporabe podatkov v medpodjetniškem poslovanju kot tudi v primeru take souporabe v poslovanju med podjetji in potrošniki ponuditi nov, „evropski“ način upravljanja podatkov, in sicer tako, da bi pri gospodarjenju s podatki omogočili ločeno zagotavljanje, posredovanje in uporabo podatkov. Ponudniki storitev posredovanja podatkov bi lahko dali na voljo tudi posebno tehnično infrastrukturo za medsebojno povezavo med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetniki podatkov z uporabniki podatkov. V zvezi s tem je zlasti pomembno, da se ta infrastruktura oblikuje tako, da se MSP in zagonska podjetja pri sodelovanju v podatkovnem gospodarstvu ne srečujejo s tehničnimi ali drugimi ovirami.

Ponudnikom storitev posredovanja podatkov bi bilo treba dovoliti, da imetnikom podatkov ali posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, ponudijo dodatna posebna orodja in storitve s posebnim namenom lažje izmenjave podatkov, kot so začasno shranjevanje, urejanje, pretvorba, anonimizacija in psevdonimizacija. Ta orodja in storitve naj bi se uporabila le na izrecno zahtevo ali po odobritvi imetnika podatkov ali posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, orodja tretjih strani, ki se za to ponujajo, pa podatkov ne bi smela uporabljati za druge namene. Hkrati bi moralo biti ponudnikom storitev posredovanja podatkov omogočeno prilagajanje podatkov, ki se izmenjujejo, da bi za uporabnika podatkov na njegovo željo izboljšali uporabnost podatkov ali izboljšali interoperabilnost, npr. s pretvorbo podatkov v določene formate.

- (33) Pomembno je, da se omogoči konkurenčno okolje za souporabo podatkov. Ključni element za povečanje zaupanja in nadzora za imetnike podatkov, posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, in uporabnike podatkov pri storitvah posredovanja podatkov je nevtralnost ponudnikov storitev posredovanja podatkov glede podatkov, ki se izmenjujejo med imetniki podatkov ali posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in uporabniki podatkov. Zato bi morali ponudniki storitev posredovanja podatkov delovati samo kot posredniki pri transakcijah in podatkov, ki se izmenjujejo, ne bi smeli uporabljati v noben drug namen. Poslovni pogoji, vključno z oblikovanjem cen, za opravljanje storitev posredovanja podatkov ne bi smeli biti odvisni od tega, ali morebitni imetnik ali uporabnik podatkov uporablja druge storitve, tudi shranjevanje, analitiko, umetno inteligenco ali druge aplikacije, temelječe na podatkih, ki jih zagotavlja isti ponudnik storitev posredovanja podatkov ali povezan subjekt, ali v kolikšni meri imetnik ali uporabnik podatkov take druge storitve uporablja. Za to bo potrebna tudi strukturna ločitev med storitvijo posredovanja podatkov in drugimi opravljenimi storitvami, da ne bi prihajalo do nasprotja interesov. To pomeni, da bi bilo treba storitev posredovanja podatkov opravljati prek pravne osebe, ki je ločena od drugih dejavnosti tega ponudnika storitev posredovanja podatkov. Vendar pa bi morali imeti ponudniki storitev posredovanja podatkov možnost, da podatke, ki jih zagotovi imetnik podatkov, uporabijo za izboljšanje svojih storitev posredovanja podatkov.

Ponudniki storitev posredovanja podatkov bi morali imeti možnost imetnikom podatkov, posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, ali uporabnikom podatkov ponuditi svoja orodja ali orodja tretjih strani za lažanje izmenjave podatkov, na primer orodja za pretvorbo ali urejanje podatkov, le na izrecno zahtevo ali po odobritvi posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali imetnika podatkov. Z orodji tretje strani, ki so za to na voljo, bi se morali podatki uporabljati izključno za namene, povezane s storitvami posredovanja podatkov. Ponudniki storitev posredovanja podatkov, ki posredujejo pri izmenjavi podatkov med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in pravnimi osebami kot uporabniki podatkov, bi morali imeti do posameznikov dolžnost skrbnika, da bi zagotovili, da bodo ravnali v najboljšem interesu posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki. Vprašanja glede odgovornosti za premoženjsko in nepremoženjsko škodo ter škodo, ki je posledica kakršnega koli ravnanja ponudnika storitev posredovanja podatkov, bi se lahko obravnavala v ustrezni pogodbi na podlagi nacionalnih ureditev odgovornosti.

- (34) Ponudniki storitev posredovanja podatkov bi morali sprejeti razumne ukrepe, da bi zagotovili interoperabilnosti znotraj sektorja in med različnimi sektorji ter s tem pravilno delovanje notranjega trga. Razumni ukrepi bi lahko vključevali upoštevanje obstoječih standardov, ki se splošno uporabljajo v sektorju, v katerem deluje ponudnik storitev posredovanja podatkov. Evropski odbor za podatkovne inovacije bi moral omogočiti uvedbo dodatnih industrijskih standardov, če bi bilo to potrebno. Ponudniki storitev posredovanja podatkov bi morali pravočasno izvesti ukrepe za interoperabilnost med storitvami posredovanja podatkov, ki jih sprejme Evropski odbor za podatkovne inovacije.
- (35) Ta uredba ne bi smela posegati v obveznost ponudnikov storitev posredovanja podatkov, da delujejo skladno z Uredbo (EU) 2016/679, in pristojnost nadzornih organov za zagotavljanje skladnosti z navedeno uredbo. Kadar storitve posredovanja podatkov obdelujejo osebne podatke, ta uredba ne bi smela vplivati na varstvo teh osebnih podatkov. Kadar so ponudniki storitev posredovanja podatkov upravljavci ali obdelovalci podatkov, kot so opredeljeni v Uredbi (EU) 2016/679, jih obvezujejo pravila iz navedene uredbe.
- (36) Od ponudnikov storitev posredovanja podatkov se pričakuje, da imajo vzpostavljene postopke in ukrepe, da naložijo kazni za goljufive prakse ali zlorabe v zvezi z osebami, ki želijo dobiti dostop prek storitev posredovanja podatkov, tudi z ukrepi, kot je izključitev uporabnikov podatkov, ki kršijo pogoje storitve ali veljavno pravo.

- (37) Ponudniki storitev posredovanja podatkov bi morali tudi sprejeti ukrepe za zagotovitev skladnosti s konkurenčnim pravom in imeti vzpostavljene postopke v ta namen. To velja predvsem v primerih, ko souporaba podatkov omogoča podjetjem, da izvedo za tržne strategije svojih dejanskih ali potencialnih konkurentov. Med konkurenčno občutljive informacije navadno spadajo informacije o potrošniških podatkih, prihodnjih cenah, proizvodnih stroških, količinah, prihodkih, prodaji ali zmogljivostih.
- (38) Da bi zagotovili upravljanje podatkov v Uniji na podlagi zaupanja vredne izmenjave podatkov, bi bilo treba vzpostaviti priglasitveni postopek za storitve posredovanja podatkov. Koristi zaupanja vrednega okolja bi najlaže dosegli tako, da bi uvedli vrsto zahtev za opravljanje storitev posredovanja podatkov, vendar za opravljanje takih storitev ne bi zahtevali izrecne odločitve ali upravnega akta pristojnega organa za storitve posredovanja podatkov. Priglasitveni postopek ne bi smel pomeniti nepotrebnih ovir za MSP, zagonska podjetja in organizacije civilne družbe in bi moral biti skladen z načelom nediskriminacije.
- (39) Za podporo učinkovitemu čezmejnemu opravljanju storitev bi moral ponudnik storitev posredovanja podatkov uradno obvestiti samo pristojni organ za storitve posredovanja podatkov države članice, v kateri se nahaja njegov glavni sedež ali njegov zakoniti zastopnik. Za tako uradno obvestilo ne bi smelo biti potrebno več kot izjava o namenu opravljanja takih storitev in bi se moralo izpolniti samo s podatki, določenimi v tej uredbi. Po oddaji ustreznega uradnega obvestila bi moral ponudnik storitev posredovanja podatkov imeti možnost, da začne opravljati dejavnost tudi v kateri koli državi članici, ne da bi imel dodatne obveznosti glede obveščanja.

- (40) Priglasitveni postopek iz te uredbe ne bi smel posegati v posebna dodatna pravila za opravljanje storitev posredovanja podatkov, ki se uporabljajo glede na sektorsko pravo.
- (41) Glavni sedež ponudnika storitev posredovanja podatkov v Uniji bi morala biti lokacija njegove osrednje uprave v Uniji. Glavni sedež ponudnika storitev posredovanja podatkov v Uniji bi bilo treba določiti v skladu z objektivnimi merili in bi moral pomeniti dejansko in resnično opravljanje upravljalskih dejavnosti. Dejavnosti ponudnika storitev posredovanja podatkov bi morale biti tudi skladne z nacionalnim pravom države članice, v kateri ima glavni sedež.

- (42) Za zagotovitev skladnosti ponudnikov storitev posredovanja podatkov s to uredbo bi morali ponudniki takšnih storitev imeti glavni sedež v Uniji. Kadar ponudnik storitev posredovanja podatkov, ki ponuja storitve v Uniji, nima sedeža v Uniji, bi moral imenovati zakonitega zastopnika. Imenovanje zakonitega zastopnika je v takšnih primerih potrebno, ker taki ponudniki storitev posredovanja podatkov ravnavajo z osebnimi podatki in zaupnimi poslovnimi podatki, zaradi česar je treba pozorno spremljati skladnost ponudnikov storitev posredovanja podatkov te uredbe. Da bi ugotovili, ali tak ponudnik storitev posredovanja podatkov te storitve ponuja v Uniji, bi bilo treba preveriti, ali je jasno, da namerava ponudnik storitev posredovanja podatkov ponujati storitve posameznikom v eni ali več državah članicah. Zgolj dostopnost spletnega mesta ali elektronskega naslova in drugih kontaktnih podatkov ponudnika storitev posredovanja podatkov v Uniji ali uporaba jezika, ki se običajno uporablja v tretji državi, v kateri ima ponudnik storitev posredovanja podatkov sedež, bi bilo treba šteti za nezadostna elementa za ugotovitev takega namena. Vendar se z dejavniki, kot je uporaba jezika ali valute, ki se običajno uporablja v eni ali več državah članicah, z možnostjo naročanja storitev v tem jeziku, ali navedba uporabnikov, ki so v Uniji, lahko jasno pokaže, da namerava ponudnik storitev posredovanja podatkov ponujati storitve v Uniji.

Imenovani zakoniti zastopnik bi moral delovati v imenu ponudnika storitev posredovanja podatkov, pristojni organi za storitev posredovanja podatkov pa bi morali imeti možnost, da se obrnejo na zakonitega zastopnika poleg ponudnika storitev posredovanja podatkov ali namesto njega, tudi v primerih kršitve, z namenom začetka izvršilnega postopka proti ponudniku storitev posredovanja podatkov, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti in nima sedeža v Uniji. Zakoniti zastopnik bi moral biti imenovan s pisnim pooblastilom ponudnika storitev posredovanja podatkov, da lahko deluje v njegovem imenu v zvezi z njegovimi obveznostmi v skladu s to uredbo.

- (43) Da bi posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikom podatkov pomagali pri enostavni identifikaciji ponudnikov storitev posredovanja podatkov, priznanih v Uniji, ter s tem povečali zaupanje vanje, bi morali določiti skupni logotip, ki bo prepoznan v vsej Uniji, poleg naziva „ponudnik storitev posredovanja podatkov, priznan v Uniji“.
- (44) Pristojne organe za storitve posredovanja podatkov, imenovane za nadzor skladnosti ponudnikov storitev posredovanja podatkov z zahtevami iz te uredbe, bi bilo treba izbrati na podlagi njihove sposobnosti in strokovnega znanja v zvezi s horizontalno in sektorsko souporabo podatkov. Morali bi biti neodvisni od vseh ponudnikov storitev posredovanja podatkov ter pregledni in nepristranski pri opravljanju svojih nalog. Države članice bi morale uradno obvestiti Komisijo o identiteti teh pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov. Pooblastila in pristojnosti pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov ne bi smeli posegati v pristojnosti organov za varstvo podatkov. Zlasti glede vprašanj, pri katerih je potrebna ocena skladnosti z Uredbo (EU) 2016/679, bi moral pristojni organ za storitve posredovanja podatkov, kadar je to ustrezno, za mnenje ali odločitev zaprositi pristojni nadzorni organ, ustanovljen na podlagi navedene uredbe.

- (45) Uporaba podatkov, ki jih dajo prostovoljno na podlagi svoje zavestne privolitve na voljo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, oziroma neosebni podatkov, ki jih dajo na voljo imetniki podatkov, za cilje v splošnem interesu ima velik potencial. Med takimi cilji so zdravstvo, boj proti podnebnim spremembam, izboljšanje mobilnosti, omogočanje razvoja, priprave in izkazovanja uradne statistike, izboljšanje opravljanja javnih storitev ali oblikovanje javnih politik. Kot cilj v splošnem interesu bi bilo treba šteti tudi podpiranje znanstvenega raziskovanja. Cilj te uredbe bi moral biti prispevati k nastanku dovolj velikih zbirališč podatkov, ki bi bila dana na voljo na podlagi podatkovnega altruizma in bi omogočala podatkovne analize in strojno učenje, tudi v vsej Uniji. Da bi dosegli ta cilj, bi države članice morale imeti možnost, da vzpostavijo organizacijske ali tehnične ureditve, ali oboje, za omogočanje podatkovnega altruizma. Take ureditve bi lahko vključevale razpoložljivost za uporabo enostavnih orodij, s katerimi bi posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ali imetniki podatkov dali privolitev ali dovoljenje za altruistično uporabo svojih podatkov, organizacijo kampanj ozaveščanja ali strukturirano izmenjavo med pristojnimi organi o koristih podatkovnega altruizma za javne politike, kot na primer izboljšave v prometu, javnem zdravju, boju proti podnebnim spremembam. Države članice bi morale v ta namen imeti možnost, da določijo nacionalne politike za podatkovni altruizem. Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, bi morali imeti možnost, da prejmejo nadomestilo zgolj v povezavi z nastalimi stroški dajanja svojih podatkov na voljo za cilje v splošnem interesu.

- (46) Pričakuje se, da bi registracija priznanih organizacij za podatkovni altruizem in uporaba naziva „organizacija za podatkovni altruizem, priznana v Uniji“, vodili do nastanka odložišča podatkov. Registracija v državi članici bi veljala v vsej Uniji, pričakuje se pa, da naj bi to omogočilo lažjo čezmejno uporabo podatkov znotraj Unije in nastanek zbirališč podatkov, ki bi zajemala več držav članic. Imetniki podatkov bi lahko dovolili obdelavo svojih neosebni podatkov za vrsto namenov, ki v trenutku privolitve niso vzpostavljeni. Izpolnjevanje sklopa zahtev, določenih v tej uredbi, s strani takih priznanih organizacij za podatkovni altruizem bi moralo prinesiti zaupanje v to, da se podatki, ki so bili dani na voljo za altruistične namene, uporabljajo za cilj v splošnem interesu. Tako zaupanje naj bi se vzpostavilo zlasti s sedežem ali zakonitim zastopnikom v Uniji, pa tudi z zahtevo, da so priznane organizacije za podatkovni altruizem nepridobitne organizacije, z zahtevami za preglednost ter s posebnimi zaščitnimi ukrepi, sprejetimi za zaščito pravic in interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in podjetij.

Med zaščitnimi ukrepi bi morali biti tudi omogočanje obdelave ustreznih podatkov v varnem okolju za obdelavo, ki ga upravlja priznana organizacija za podatkovni altruizem, nadzorni mehanizmi, kot so sveti in odbori za etična vprašanja, vključno s predstavniki civilne družbe, ki bi zagotavljali, da upravljavec podatkov ohranja visoke standarde znanstvene etike in varstva temeljnih pravic, učinkovita in jasno posredovana tehnična sredstva za umik ali spremembo privolitve v katerem koli trenutku na podlagi obveznosti upravljavcev podatkov glede informiranja na podlagi Uredbe (EU) 2016/679 ter sredstva, s pomočjo katerih posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ostajajo obveščeni o uporabi podatkov, ki so jih dali na voljo. Izvajanje dejavnosti podatkovnega altruizma ne bi smelo biti pogojeno s tem, da se je najprej treba registrirati kot priznana organizacija za podatkovni altruizem. Komisija bi morala z delegiranimi akti pripraviti pravila v tesnem sodelovanju z organizacijami za podatkovni altruizem in ustreznimi deležniki. Skladnost s temi pravili bi morala biti pogoj za registracijo kot priznane organizacije za podatkovni altruizem.

- (47) Da bi posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikom podatkov pomagali pri enostavni identifikaciji priznanih organizacij za podatkovni altruizem ter s tem povečali zaupanje vanje, bi morali določiti skupni logotip, prepoznaven v vsej Uniji. Ob skupnem logotipu bi morala biti prikazana koda QR s povezavo na javni register Unije priznanih organizacij za podatkovni altruizem.
- (48) Ta uredba ne bi smela posegati v ustanavljanje, organizacijo in delovanje subjektov, ki se želijo vključiti v podatkovni altruizem na podlagi nacionalnega prava, ter bi morala graditi na zahtevah nacionalnega prava za zakonito poslovanje v državi članici kot nepridobitna organizacija.
- (49) Ta uredba ne bi smela posegati v ustanavljanje, organizacijo in delovanje subjektov, ki niso organi javnega sektorja in delujejo na področju souporabe podatkov in vsebine na podlagi odprtih licenc, s čimer prispevajo k ustvarjanju skupnih virov, ki so na voljo vsem. Sem bi morale spadati odprte sodelovalne platforme za izmenjavo znanja, znanstveni in akademski repozitoriji z odprtim dostopom, platforme za razvoj odprtokodne programske opreme in platforme za združevanje vsebine z odprtim dostopom.

- (50) Priznanim organizacijam za podatkovni altruizem bi moralo biti omogočeno, da zbirajo ustrezne podatke neposredno pri fizičnih in pravnih osebah ali da obdelujejo podatke, ki so jih zbrali drugi. Organizacije za podatkovni altruizem bi lahko zbrane podatke obdelale za namene, ki jih same vzpostavijo, ali bi po potrebi obdelavo za te namene dovolile tretjim osebam. Kadar so priznane organizacije za podatkovni altruizem obdelovalci ali upravljavci podatkov, kot je opredeljeno v Uredbi (EU) 2016/679, bi morali izpolnjevati navedeno uredbo. Podatkovni altruizem naj bi bil običajno odvisen od privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v smislu člena 6(1), točka (a), in člena 9(2), točka (a), Uredbe (EU) 2016/679, ki bi morala biti v skladu z zahtevami za zakonito privolitve v skladu s členoma 7 in 8 navedene uredbe. V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 bi bilo mogoče znanstvenoraziskovalne namene podpirati s privolitvijo za nekatera področja znanstvenega raziskovanja, kadar so v skladu s priznanimi etičnimi standardi znanstvenega raziskovanja, ali samo za nekatera raziskovalna področja ali dele raziskovalnih projektov. Člen 5(1), točka (b), Uredbe (EU) 2016/679 določa, da nadaljnja obdelava v znanstveno- ali zgodovinskoraziskovalne namene ali statistične namene v skladu s členom 89(1) Uredbe (EU) 2016/679 ne velja za nezdržljivo s prvotnimi nameni. Za neosebne podatke bi morale biti omejitve uporabe navedene v dovoljenju imetnika podatkov.

- (51) Pristojne organe za priznane organizacije za podatkovni altruizem, imenovane za nadzor skladnosti priznanih organizacij za podatkovni altruizem z zahtevami iz te uredbe, bi bilo treba izbrati na podlagi njihove sposobnosti in strokovnega znanja. Morali bi biti neodvisni od vseh organizacij za podatkovni altruizem ter pregledni in nepristranski pri opravljanju svojih nalog. Države članice bi morale Komisijo uradno obvestiti o identiteti teh pristojnih organov za priznane organizacije za podatkovni altruizem. Pooblastila in pristojnosti pristojnih organov za priznane organizacije za podatkovni altruizem ne bi smeli posegati v pristojnosti organov za varstvo podatkov. Zlasti glede vprašanj, pri katerih je potrebna ocena skladnosti z Uredbo (EU) 2016/679, bi moral pristojni organ za priznane organizacije za podatkovni altruizem, kadar je to ustrezno, za mnenje ali odločitev zaprositi pristojni nadzorni organ, ustanovljen na podlagi navedene uredbe.

- (52) Za vzpostavljanje zaupanja ter dodatno pravno varnost in prijaznost do uporabnika pri postopku dajanja ali umika privolitve, zlasti v okviru znanstvenega raziskovanja in statistične uporabe podatkov, ki so bili dani na voljo na altruistični podlagi, bi bilo treba pripraviti evropski privolitveni obrazec za podatkovni altruizem in ga uporabljati v okviru altruistične souporabe podatkov. Tak obrazec bi moral prispevati k dodatni preglednosti za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, glede tega, da bosta dostop do njihovih podatkov in uporaba teh podatkov potekala v skladu z njihovo privolitvijo in ob polnem spoštovanju pravil o varstvu podatkov. Prav tako bi moral zagotavljati lažjo privolitev ali umik privolitve, z njegovo pomočjo pa bi bilo mogoče tudi racionalizirati podatkovni altruizem podjetij in dati na razpolago mehanizem, s katerim bi taka podjetja lahko umaknila svojo dovoljenje za uporabo podatkov. Za upoštevanje posebnosti posameznih sektorjev, tudi z vidika varstva podatkov, bi moral evropski privolitveni obrazec za podatkovni altruizem uporabiti modularni pristop, ki omogoča prilagoditev za konkretne sektorje in za različne namene.

- (53) Za uspešno izvedbo okvira za upravljanje podatkov bi bilo treba ustanoviti Evropski odbor za podatkovne inovacije v obliki strokovne skupine. Evropski odbor za podatkovne inovacije bi moral biti sestavljen iz predstavnikov pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov in pristojnih organov za registracijo organizacij za podatkovni altruizem vseh držav članic, Evropskega odbora za varstvo podatkov, Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, Agencije Evropske unije za kibernetno varnost (ENISA), Komisije, odposlanca EU za MSP ali predstavnika, ki ga imenuje mreža odposlancev za MSP, in drugih predstavnikov zadevnih organov v določenih sektorjih, pa tudi organov s posebnim strokovnim znanjem. Evropski odbor za podatkovne inovacije je sestavljen iz različnih podskupin, vključno s podskupino za vključevanje deležnikov, v kateri so ustrezni predstavniki industrije, kot so zdravje, okolje, kmetijstvo, promet, energija, industrijska proizvodnja, mediji, kulturni in ustvarjalni sektorji ter statistika, kot tudi raziskovalnega področja, akademskih krogov, civilne družbe, organizacij za standardizacijo, zadevnih skupnih evropskih podatkovnih prostorov ter drugih ustreznih deležnikov in tretjih oseb, med drugim organov s posebnim strokovnim znanjem, kot so nacionalni statistični uradi.

- (54) Evropski odbor za podatkovne inovacije bi moral pomagati Komisiji pri usklajevanju nacionalnih praks in politik o tematici, ki jo pokriva ta uredba, in pri podpiranju medsektorske uporabe podatkov ob upoštevanju načel evropskega okvira interoperabilnosti ter z uporabo evropskih in mednarodnih standardov in specifikacij, vključno z večdeležniško platformo EU za standardizacijo informacijsko-komunikacijske tehnologije, osnovnimi besednjaki in temelji Instrumenta za povezovanje Evrope, ter bi moral upoštevati standardizacijo, ki poteka v posebnih sektorjih ali na posebnih področjih. V delo na področju tehnične standardizacije bi lahko spadalo med drugim ugotavljanje prednostnih nalog za razvoj standardov ter vzpostavitev in vzdrževanje nabora tehničnih in zakonskih standardov za prenos podatkov med okoljema za obdelavo, ki omogoča, da se podatkovni prostori organizirajo, zlasti s pojasnjevanjem, kateri standardi in prakse so medsektorski in kateri sektorski, ter razlikovanjem med njimi. Evropski odbor za podatkovne inovacije bi moral sodelovati s sektorskimi organi, mrežami, strokovnimi skupinami ali drugimi medsektorskimi organizacijami, ki se ukvarjajo s ponovno uporabo podatkov. V zvezi s podatkovnim altruizmom bi moral Evropski odbor za podatkovne inovacije Komisiji pomagati pri pripravi privolitvenega obrazca za podatkovni altruizem po posvetovanju z Evropskim odborom za varstvo podatkov. Evropski odbor za podatkovne inovacije bi moral s predlaganjem smernic o skupnih evropskih podatkovnih prostorih podpirati razvoj evropskega podatkovnega gospodarstva, delujočega na podlagi teh podatkovnih prostorov, kot je določeno v evropski strategiji za podatke.

- (55) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in bi morale sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Velika odstopanja med pravili o kaznih bi lahko povzročila izkrivljanje konkurence na digitalnem enotnem trgu. V tem smislu bi lahko bila koristna harmonizacija takih pravil.
- (56) Da se zagotovi učinkovito izvrševanje te uredbe ter ponudnikom storitev posredovanja podatkov in subjektom, ki se želijo registrirati kot priznane organizacije za podatkovni altruizem, omogoči, da lahko dostopajo do postopkov za priglasitev in registracijo ter ju v celoti opravijo na spletu in čezmejno, bi bilo treba take postopke ponuditi prek enotnega digitalnega vstopnega mesta, vzpostavljenega na podlagi Uredbe (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta¹. Te postopke bi bilo treba dodati na seznam postopkov iz Priloge II k Uredbi (EU) 2018/1724.
- (57) Uredbo (EU) 2018/1724 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

¹ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega vstopnega mesta za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1).

(58) Za zagotovitev učinkovitosti te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte, s katerimi dopolni to uredbo tako, da določi posebne pogoje za prenos nekaterih kategorij neosebni podatkov, ki se v specifičnih zakonodajnih aktih Unije štejejo za zelo občutljive, v tretje države, ter tako, da za priznane organizacije za podatkovni altruizem oblikuje pravila, ki jih morajo te organizacije izpolnjevati, in ki vsebuje informacije, tehnične in varnostne zahteve ter komunikacijske načrte in standarde interoperabilnosti. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

¹ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (59) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za pomoč organom javnega sektorja in ponovnim uporabnikom pri izpolnjevanju pogojev za ponovno uporabo iz te uredbe z določitvijo vzorčnih pogodbenih klavzul, na podlagi katerih lahko ponovni uporabniki prenesejo neosebne podatke v tretjo državo, za določitev, da so pravne, nadzorne in izvršilne ureditve tretje države enakovredne varstvu, zagotovljenem na podlagi prava Unije, za pripravo podobe skupnega logotipa za ponudnike storitev posredovanja podatkov in skupnega logotipa za priznane organizacije za podatkovni altruizem ter za vzpostavitev in pripravo evropskega privolitvenega obrazca za podatkovni altruizem. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹.
- (60) Ta uredba ne bi smela vplivati na uporabo pravil o konkurenci, zlasti členov 101 in 102 PDEU. Ukrepi iz te uredbe se ne bi smeli uporabljati za omejevanje konkurence na način, ki je v nasprotju s PDEU. To zadeva zlasti pravila o izmenjavi konkurenčno občutljivih informacij med dejanskimi ali potencialnimi konkurenti prek storitev posredovanja podatkov.
- (61) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov in Evropskim odborom za varstvo podatkov, ki sta mnenje podala 10. marca 2021.

¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(62) Vodilno načelo te uredbe je spoštovanje temeljnih pravic in načel, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do zasebnosti, varstvom osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico in vključenostjo invalidov. V povezavi s slednjo bi morali biti organi in storitve javnega sektorja na podlagi te uredbe po potrebi skladni z direktivama (EU) 2016/2102¹ in (EU) 2019/882² Evropskega parlamenta in Sveta. Poleg tega bi bilo treba upoštevati oblikovanje za vse v kontekstu informacijske in komunikacijske tehnologije, pri čemer gre za zavestno in sistematično prizadevanje za proaktivno uporabo načel, metod in orodij za spodbujanje univerzalnega oblikovanja v računalniških tehnologijah, vključno z internetnimi tehnologijami, tako da ne bi bile potrebne naknadne prilagoditve ali posebno oblikovanje.

¹ Direktiva (EU) 2016/2102 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij organov javnega sektorja (UL L 327, 2.12.2016, str. 1).

² Direktiva (EU) 2019/882 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o zahtevah glede dostopnosti za proizvode in storitve (UL L 151, 7.6.2019, str. 70).

- (63) Ker ciljev te uredbe, in sicer ponovne uporabe nekaterih kategorij podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, znotraj Unije ter oblikovanja priglasitvenega in nadzornega okvira za opravljanje storitev posredovanja podatkov, okvira za prostovoljno registracijo subjektov, ki dajejo podatke na voljo v altruistične namene ter okvira za vzpostavitev Evropskega odbora za podatkovne inovacije, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega ali učinkov ukrepa lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa:
 - (a) pogoje za ponovno uporabo nekaterih kategorij podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, znotraj Unije;
 - (b) priglasitveni in nadzorni okvir za opravljanje storitev posredovanja podatkov;
 - (c) okvir za prostovoljno registracijo subjektov, ki zbirajo in obdelujejo podatke, dane na voljo v altruistične namene; in
 - (d) okvir za vzpostavitev Evropskega odbora za podatkovne inovacije.
2. Ta uredba organov javnega sektorja ne obvezuje, da dovolijo ponovno uporabo podatkov, niti jih ne odvezuje od obveznosti v zvezi z zaupnostjo, ki zanje veljajo po pravu Unije ali nacionalnem pravu.

Ta uredba ne posega v:

- (a) posebne določbe prava Unije ali nacionalnega prava glede dostopa do nekaterih kategorij podatkov ali njihove ponovne uporabe, zlasti v zvezi z odobritvijo dostopa do uradnih dokumentov in njihovim razkrivanjem; in
- (b) obveznosti organov javnega sektorja glede omogočanja ponovne uporabe podatkov na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava ali v zahteve v zvezi z obdelavo neosebni podatkov.

Kadar sektorsko pravo Unije ali sektorsko nacionalno pravo organom javnega sektorja, ponudnikom storitev posredovanja podatkov ali priznanim organizacijam za podatkovni altruizem nalaga skladnost s posebnimi dodatnimi tehničnimi, upravnimi ali organizacijskimi zahtevami, vključno z ureditvijo izdaje dovoljenj ali certificiranja, se uporabljajo tudi določbe tega sektorskega prava Unije ali sektorskega nacionalnega prava. Vse takšne posebne dodatne zahteve morajo biti nediskriminatorne, sorazmerne in objektivno utemeljene.

3. Za vse osebne podatke, ki se obdelujejo v zvezi s to uredbo, se uporablja pravo Unije in nacionalno pravo o varstvu osebnih podatkov. Ta uredba zlasti ne posega v uredbi (EU) 2016/679 in (EU) 2018/1725 ter direktivi 2002/58/ES in (EU) 2016/680, vključno glede pooblastil in pristojnosti nadzornih organov. V primeru nasprotja med to uredbo in pravom Unije o varstvu osebnih podatkov ali nacionalnim pravom, sprejetim v skladu s takim pravom Unije, prevlada ustrezno pravo Unije ali nacionalno pravo o varstvu osebnih podatkov. Ta uredba ne vzpostavlja pravne podlage za obdelavo osebnih podatkov ter ne vpliva na pravice in obveznost iz uredb (EU) 2016/679 ali (EU) 2018/1725 ali direktiv 2002/58/ES ali (EU) 2016/680.
4. Ta uredba ne posega v uporabo konkurenčnega prava.
5. Ta uredba ne posega v pristojnosti držav članic glede njihovih dejavnosti v zvezi z javno varnostjo, obrambo in nacionalno varnostjo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „podatki“ pomeni vsak digitalni prikaz dejanj, dejstev ali informacij in vsako zbiranje takih dejanj, dejstev ali informacij, tudi v obliki zvočnega, vizualnega ali avdiovizualnega posnetka;

- (2) „ponovna uporaba“ pomeni uporabo podatkov, s strani fizičnih ali pravnih oseb, ki jih hranijo organi javnega sektorja, za poslovne ali neposlovne namene, ki so različni od prvotnega namena v okviru javne naloge, zaradi katerega so bili podatki ustvarjeni, razen izmenjave podatkov med organi javnega sektorja zgolj zaradi opravljanja njihovih javnih nalog;
- (3) „osebni podatki“ pomeni osebne podatke, kakor so opredeljeni v členu 4, točka 1, Uredbe (EU) 2016/679;
- (4) „neosebni podatki“ pomeni podatke, ki niso osebni podatki;
- (5) „privolitev“ pomeni privolitev, kakor je opredeljena v členu 4, točka 11, Uredbe (EU) št. 2016/679;
- (6) „dovoljenje“ pomeni, da se uporabnikom podatkov dodeli pravica do obdelave neosebnih podatkov;
- (7) „posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki“ pomeni posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, iz člena 4, točka 1, Uredbe (EU) 2016/679;
- (8) „imetnik podatkov“ pomeni pravno osebo, vključno z organi javnega sektorja in mednarodnimi organizacijami, ali fizično osebo, ki v zvezi z zadevnimi specifičnimi podatki ni posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, in ima v skladu z veljavnim pravom Unije ali nacionalnim pravom pravico odobriti dostop do nekaterih osebnih ali neosebnih podatkov ali jih dati v souporabo;
- (9) „uporabnik podatkov“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima zakonit dostop do nekaterih osebnih ali neosebnih podatkov in ima pravico, v primeru osebnih podatkov tudi na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, uporabljati te podatke v poslovne ali neposlovne namene;

- (10) „souporaba podatkov“ pomeni dajanje podatkov na voljo uporabniku podatkov s strani posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali imetnika podatkov za namen skupne ali posamične uporabe teh podatkov na podlagi prostovoljnih sporazumov oziroma prava Unije ali nacionalnega prava, neposredno ali prek posrednika, na primer prek odprtih ali poslovnih licenc, proti plačilu pristojbine ali brezplačno;
- (11) „storitev posredovanja podatkov“ pomeni storitev, katere namen je s tehničnimi, pravnimi ali drugimi sredstvi vzpostaviti poslovne odnose za namene souporabe podatkov med nedoločenim številom posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikov podatkov na eni strani ter uporabnikov podatkov na drugi strani, vključno z namenom uveljavljanja pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v povezavi z osebnimi podatki, kamor se pa med drugim ne štejejo:
- (a) storitve, ki dobivajo podatke od imetnikov podatkov, in podatke združujejo, bogatijo ali pretvarjajo, da bi se jim dodala znatna vrednost, ter za uporabo nastalih podatkov uporabnikom podatkov podeljujejo licence, ne da bi vzpostavili poslovni odnos med imetniki podatkov in uporabniki podatkov;
 - (b) storitve, pri katerih gre predvsem za posredovanje avtorsko zaščitene vsebine;
 - (c) storitve, ki jih uporablja izključno en imetnik podatkov, da bi omogočil uporabo podatkov, ki jih hrani ta imetnik podatkov, ali jih uporablja več pravnih oseb v zaprti skupini, vključno z odnosi z dobavitelji ali strankami ali sodelovanji, vzpostavljenimi s pogodbo, zlasti tistimi, katerih glavni cilj je zagotavljanje funkcionalnosti predmetov in naprav, povezanih z internetom stvari;

- (d) storitve souporabe podatkov, ki jih ponujajo organi javnega sektorja, in katerih namen ni vzpostavitev poslovnih odnosov;
- (12) „obdelava“ pomeni obdelavo, kot je opredeljena v členu 4, točka (2), Uredbe (EU) 2016/679 v zvezi z osebnimi podatki, ali v členu 3, točka (2), Uredbe (EU) 2018/1807 v zvezi z neosebnimi podatki;
- (13) „dostop“ pomeni uporabo podatkov v skladu s posebnimi tehničnimi, pravnimi ali organizacijskimi zahtevami, ne da bi to nujno pomenilo prenos ali nalaganje podatkov;
- (14) „glavni sedež“ pravne osebe pomeni lokacijo njene osrednje uprave v Uniji;
- (15) „storitve podatkovnih zadrug“ pomeni storitve posredovanja podatkov, ki jih ponuja organizacijska struktura, sestavljena iz posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, enoosebnih podjetij ali MSP, ki so člani te strukture, katere glavni cilji so podpirati svoje člane pri uveljavljanju njihovih pravic v zvezi z nekaterimi podatki, vključno v zvezi s sprejemanjem informiranih odločitev, preden privolijo v obdelavo podatkov, izmenjava mnenj o namenih obdelave podatkov in o pogojih, ki bi najboljše predstavljali interese svojih članov v zvezi z njihovimi podatki, ali pogajanja o pogojih za obdelavo podatkov v imenu svojih članov, preden dovolijo obdelavo neosebnih podatkov ali preden privolijo v obdelavo osebnih podatkov;

- (16) „podatkovni altruizem“ pomeni prostovoljno deljenje podatkov na podlagi privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, v obdelavo osebnih podatkov, ki se nanašajo nanje, ali na podlagi dovoljenj imetnikov podatkov za omogočanje uporabe njihovih neosebnih podatkov, ne da bi zahtevali ali prejeli nadomestilo, ki presega nadomestilo v povezavi z nastalimi stroški dajanja svojih podatkov na voljo, kjer je primerno za cilje v splošnem interesu, kot je določeno v nacionalnem pravu, kot so zdravstvo, boj proti podnebnim spremembam, izboljšanje mobilnosti, omogočanje razvoja, priprave in izkazovanja uradne statistike, izboljšanje opravljanja javnih storitev, oblikovanje javnih politik ali znanstveno raziskovanje v splošnem interesu;
- (17) „organ javnega sektorja“ pomeni državne, regionalne ali lokalne organe, osebe javnega prava ali združenja, ki jih je ustanovil eden ali več takih organov ali ena ali več takih oseb javnega prava;
- (18) „osebe javnega prava“ pomeni osebe, ki imajo vse naslednje značilnosti:
- (a) so ustanovljene s posebnim namenom zadovoljevanja potreb v splošnem interesu in niso industrijske ali poslovne narave;
 - (b) so pravne osebe;

- (c) jih večinoma financirajo državni, regionalni ali lokalni organi ali druge osebe javnega prava; so pod upraviteljskim nadzorom navedenih organov; ali imajo upravni, upraviteljski ali nadzorni odbor, v katerega več kot polovico članov imenujejo državni, regionalni ali lokalni organi ali druge osebe javnega prava;
- (19) „javno podjetje“ pomeni vsako podjetje, nad katerim lahko organi javnega sektorja neposredno ali posredno izvajajo prevladujoč vpliv zaradi svojega lastništva, svojega finančnega sodelovanja v njih ali pravil, ki jih urejajo; za namene te opredelitve pojma se domneva, da imajo organi javnega sektorja prevladujoč vpliv v katerem koli od naslednjih primerov, v katerih ti organi neposredno ali posredno:
- (a) imajo v lasti večino vpisanega kapitala podjetja;
 - (b) nadzirajo večino glasov, povezanih z delnicami, ki jih izda podjetje;
 - (c) lahko imenujejo več kakor polovico članov upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa podjetja;

- (20) „varno okolje za obdelavo“ pomeni fizično ali virtualno okolje in organizacijska sredstva, da se zagotovi skladnost tako s pravom Unije, kot je Uredba (EU) 2016/679, zlasti v zvezi s pravicami posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pravicami intelektualne lastnine, poslovno in statistično zaupnostjo ter celovitostjo in dostopnostjo, kot tudi z veljavnim nacionalnim pravom ter da se subjektu, ki zagotavlja varno okolje za obdelavo, omogoča, da določa in nadzoruje vse dejavnosti obdelave podatkov, tudi prikaz, shranjevanje, nalaganje s strežnika ter izvoz podatkov in obdelavo izpeljanih podatkov z računalniškimi algoritmi;
- (21) „zakoniti zastopnik“ pomeni fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki je izrecno imenovana za to, da deluje v imenu ponudnika storitev posredovanja podatkov ali subjekta, ki za cilje v splošnem interesu zbira podatke, ki jih na podlagi podatkovnega altruizma dajo na voljo fizične ali pravne osebe brez sedeža v Uniji, in na katero se lahko – namesto na ponudnika storitve posredovanja podatkov ali na subjekt oziroma poleg njiju – obrnejo pristojni organi za storitve posredovanja podatkov in pristojni organi za priznane organizacije za podatkovni altruizem v zvezi z obveznostmi na podlagi te uredbe, med drugim tudi v zvezi z začetkom izvršilnega postopka proti ponudniku storitev posredovanja podatkov ali subjektu, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti in nima sedeža v Uniji.

POGLAVJE II

Ponovna uporaba nekaterih kategorij zaščitnih podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja

Člen 3

Kategorije podatkov

1. To poglavje se uporablja za podatke, ki jih hranijo organi javnega sektorja in ki so zaščiteni iz razlogov:
 - (a) poslovne zaupnosti, vključno s poslovnimi in poklicnimi skrivnostmi ter skrivnostmi podjetja;
 - (b) statistične zaupnosti;
 - (c) varstva pravic intelektualne lastnine tretjih oseb ali
 - (d) varstva osebnih podatkov, če taki podatki ne spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2019/1024.

2. To poglavje se ne uporablja za:
 - (a) podatke, ki jih hranijo javna podjetja;
 - (b) podatke, ki jih hranijo javne radiotelevizije in njihove podružnice ter drugi organi ali njihove podružnice za opravljanje javne službe radiotelevizije;

- (c) podatke, ki jih hranijo kulturne in izobraževalne ustanove;
- (d) podatke, ki jih hranijo organi javnega sektorja in so zaščiteni iz razlogov javne varnosti, obrambe ali nacionalne varnosti, ali
- (e) podatke, katerih zagotavljanje je dejavnost, ki ni del izvajanja javne naloge zadevnih organov javnega sektorja, kakor je opredeljena z zakoni ali drugimi zavezujočimi pravili v zadevni državi članici ali, če takih pravil ni, kakor je opredeljena v skladu z običajno upravno prakso v zadevni državi članici, pod pogojem, da je obseg javnih nalog pregleden in se pregleduje.

3. To poglavje tudi ne posega v:

- (a) pravo Unije in nacionalno pravo ter mednarodne sporazume, ki zadevajo varstvo kategorij podatkov iz odstavka 1 in katerih pogodbenice so Unija ali države članice; ter
- (b) pravo Unije in nacionalno pravo o dostopu do dokumentov.

Člen 4

Prepoved izključnih dogovorov

1. Prepovedani so sporazumi ali druge prakse v zvezi s ponovno uporabo podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja in ki vsebujejo kategorije podatkov iz člena 3(1), če se s temi sporazumi ali drugimi praksami podeljujejo izključne pravice ali je njihov cilj ali posledica podelitev takih izključnih pravic ali omejitev razpoložljivosti podatkov za ponovno uporabo s strani subjektov, ki ne sodelujejo pri takih sporazumih ali praksah.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko podeli izključna pravica do ponovne uporabe podatkov iz navedenega odstavka, kolikor je to potrebno zaradi zagotovitve storitve ali izdelka v splošnem interesu, ki sicer ne bi bila možna.
3. Izključna pravica iz odstavka 2 se podeli z upravnim aktom ali pogodbenim dogovorom v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom ter ob upoštevanju načel preglednosti, enake obravnave in nediskriminacije.
4. Obdobje trajanja izključne pravice do ponovne uporabe podatkov ne sme biti daljše od 12 mesecev. Kadar se sklene pogodba, je obdobje trajanje pogodbe enako kot obdobje trajanja izključne pravice.

5. Podelitev izključne pravice na podlagi odstavkov 2, 3 in 4, vključno z razlogi, zakaj je treba podeliti tako pravico, mora biti pregledna in javno dostopna na spletu ter v obliki, ki je skladna z ustreznim pravom Unije o javnem naročanju.
6. Sporazumi ali druge prakse, ki spadajo na področje uporabe prepovedi iz odstavka 1 in ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih v odstavkih 2 in 3, ter so bili sklenjeni pred ... [datum začetka veljavnosti te uredbe], se prekinejo ob izteku veljavne pogodbe, v vsakem primeru pa do ... [30 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Člen 5

Pogoji za ponovno uporabo

1. Organi javnega sektorja, ki so po nacionalnem pravu pristojni za odobritev ali zavrnitev dostopa za ponovno uporabo ene ali več kategorij podatkov iz člena 3(1), prek enotne informacijske točke iz člena 8 javno objavijo pogoje za dovolitev take ponovne uporabe in postopek za vložitev zahtevka za ponovno uporabo. Pri odobritvi ali zavrnitvi dostopa za ponovno uporabo jim lahko pomagajo pristojni organi iz člena 7(1).

Države članice zagotovijo, da organi javnega sektorja razpolagajo z vsemi potrebnimi viri za izpolnjevanje tega člena.

2. Pogoji za ponovno uporabo morajo biti v zvezi s kategorijami podatkov, nameni ponovne uporabe in naravo podatkov, katerih ponovna uporaba je dovoljena, nediskriminatorni, pregledni, sorazmerni in objektivno utemeljeni. Ti pogoji se ne smejo uporabljati za omejevanje konkurence.
3. Organi javnega sektorja v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom zagotovijo, da se ohrani zaščitena narava podatkov. Določijo lahko naslednje zahteve:
 - (a) odobritev dostopa za ponovno uporabo podatkov je mogoča le, kadar je organ javnega sektorja ali pristojni organ na podlagi zahtevka za ponovno uporabo zagotovil, da so bili podatki:
 - (i) anonimizirani, kar zadeva osebne podatke; in
 - (ii) spremenjeni, združeni ali kako drugače obdelani z metodo nadzora razkritja, kar zadeva zaupne poslovne informacije, vključno s poslovnimi skrivnostmi ali vsebinami, zaščitene s pravicami intelektualne lastnine;
 - (b) dostop do podatkov in njihova ponovna uporaba na daljavo se izvedeta v varnem okolju za obdelavo, ki ga da na razpolago ali nadzira organ javnega sektorja;
 - (c) dostop do podatkov in njihova ponovna uporaba se v skladu z visokimi varnostnimi standardi izvedeta v fizičnih prostorih, v katerih se nahaja varno okolje za obdelavo, če dostopa na daljavo ni mogoče dovoliti, ne da bi ogrozili pravice in interese tretjih oseb.

4. V primeru ponovne uporabe, dovoljene v skladu z odstavkom 3, točki (b) in (c), organi javnega sektorja predpišejo pogoje, s katerimi se ohrani nemoteno delovanje tehničnih sistemov uporabljenega varnega okolja za obdelavo. Organ javnega sektorja si zato, da bi ohranil celovitost varstva podatkov, pridržuje pravico do preverbe procesa, načinov in rezultatov obdelave podatkov, ki jo je opravil ponovni uporabnik, in pravico do prepovedi uporabe rezultatov, ki vsebujejo informacije, ki ogrožajo pravice in interese tretjih oseb. Odločitev o prepovedi uporabe rezultatov mora biti za ponovnega uporabnika razumljiva in pregledna.

5. Razen če nacionalno pravo določa posebne zaščitne ukrepe za veljavne obveznosti glede zaupnosti v zvezi s ponovno uporabo podatkov iz člena 3(1), organ javnega sektorja ponovno uporabo podatkov, zagotovljenih v skladu z odstavkom 3 tega člena, pogojuje s tem, da ponovni uporabnik spoštuje obveznost glede zaupnosti, v skladu s katero ne sme razkriti informacij, ki ogrožajo pravice in interese tretjih oseb in ki jih je morda pridobil kljub uvedenim zaščitnim ukrepom. Ponovni uporabniki ne smejo ponovno identificirati zadevnih posameznikov, na katere se podatki navezujejo, obenem pa sprejmejo tehnične in operativne ukrepe za preprečitev ponovne identifikacije in za to, da je organ javnega sektorja obveščen o vsaki kršitvi varstva podatkov, zaradi katere so zadevni posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ponovno identificirani. V primeru nedovoljene ponovne uporabe neosebni podatkov ponovni uporabnik brez odlašanja, po potrebi ob pomoči organa javnega sektorja, obvesti pravne osebe, katerih pravice in interesi bi lahko bili prizadeti.

6. Kadar ponovne uporabe podatkov ni mogoče dovoliti v skladu z obveznostmi iz odstavkov 3 in 4 tega člena ter ni pravne podlage za prenos podatkov na podlagi Uredbe (EU) 2016/679, organ javnega sektorja po najboljših močeh in v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom pomaga morebitnim ponovnim uporabnikom pri pridobivanju privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenja imetnikov podatkov, na katerih pravice in interese bi lahko vplivala taka ponovna uporaba, kadar to organu javnega sektorja ne nalaga nesorazmerno velikega bremena. Pri zagotavljanju take pomoči lahko organu javnega sektorja pomagajo pristojni organi iz člena 7(1).
7. Ponovna uporaba podatkov je dovoljena samo ob spoštovanju pravic intelektualne lastnine. Organi javnega sektorja ne smejo uveljavljati pravice izdelovalca baze podatkov iz člena 7(1) Direktive 96/9/ES, da bi preprečili ponovno uporabo podatkov ali ponovno uporabo omejili bolj, kot je določeno v tej uredbi.
8. Kadar se zahtevani podatki štejejo za zaupne v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom o poslovni ali statistični zaupnosti, organi javnega sektorja poskrbijo za to, da dovoljenje ponovne uporabe, razen če je dovoljena v skladu z odstavkom 6, ne povzroči razkritja zaupnih podatkov.

9. Kadar ponovni uporabnik namerava prenesti neosebne podatke, zaščitene na podlagi člena 3(1), v tretjo državo, o svoji nameri za prenos takih podatkov in namenu takega prenosa obvesti organ javnega sektorja, in sicer ob vložitvi zahtevka za ponovno uporabo takih podatkov. V primeru ponovne uporabe v skladu z odstavkom 6 tega člena ponovni uporabnik, po potrebi ob pomoči organa javnega sektorja, pravno osebo, katere pravice in interesi bi lahko bili prizadeti, obvesti o tej nameri, namenu in ustreznih zaščitnih ukrepih. Organ javnega sektorja ne dovoli ponovne uporabe, če pravna oseba ne dovoli prenosa.
10. Organi javnega sektorja neosebne zaupne podatke ali podatke, ki so zaščiteni s pravicami intelektualne lastnine, ponovnemu uporabniku, ki namerava te podatke prenesti v tretjo državo, ki ni država, določena v skladu z odstavkom 12, pošljejo le, če se ponovni uporabnik pogodbeno zaveže:
- (a) da bo tudi po prenosu podatkov v tretjo državo izpolnjeval obveznosti, naložene v skladu z odstavkoma 7 in 8, ter
 - (b) da bo za reševanje kakršnega koli spora v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz odstavkov 7 in 8 priznal pristojnost sodišč države članice organa javnega sektorja, ki je podatke posredoval.

11. Organi javnega sektorja po potrebi in po svojih zmožnostih ponovnim uporabnikom zagotovijo smernice in pomoč pri izpolnjevanju zahtev iz odstavka 10 tega člena.

Komisija lahko v pomoč organom javnega sektorja in ponovnim uporabnikom sprejme izvedbene akte, ki določajo vzorčne pogodbene klavzule za izpolnjevanje obveznosti iz odstavka 10 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 33(3).

12. Kadar je to upravičeno zaradi znatnega števila zahtevkov po vsej Uniji v zvezi s ponovno uporabo neosebni podatkov v določenih tretjih državah, lahko Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi, da pravna, nadzorna in izvršilna ureditev tretje države:

- (a) zagotavlja varstvo intelektualne lastnine in poslovnih skrivnosti na način, ki je v bistvu enakovreden varstvu, zagotovljenem na podlagi prava Unije;
- (b) se učinkovito uporablja in izvršuje ter
- (c) zagotavlja učinkovita pravna sredstva.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 32(3).

13. V specifičnih zakonodajnih aktih Unije se lahko nekatere kategorije neosebni podatkov, ki jih hranijo organi javnega sektorja, za namene tega člena štejejo za zelo občutljive, kadar lahko njihov prenos v tretje države ogrozi cilja javne politike Unije, kot sta varnost in javno zdravje, ali sproži ponovno identifikacijo neosebni, anonimizirani podatkov. Kadar je tak akt sprejet, Komisija v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte, s katerimi za dopolnitev te uredbe določi posebne pogoje za prenos takih podatkov v tretje države.

Ti posebni pogoji izhajajo iz narave kategorij neosebni podatkov, določenih v specifičnem zakonodajnem aktu Unije, in iz razlogov, zaradi katerih se te kategorije štejejo za zelo občutljive, ob upoštevanju tveganja ponovne identifikacije neosebni anonimizirani podatkov. Ti posebni pogoji so nediskriminatorni in omejeni na tisto, kar je potrebno za doseg ciljev javne politike Unije, opredeljenih v navedenem aktu, v skladu z mednarodnimi obveznostmi Unije.

Če je tako določeno v specifičnih zakonodajnih aktih Unije iz prvega pododstavka, bi lahko bili med temi posebnimi pogoji tudi pogoji za prenos ali tehnične ureditve v zvezi s prenosom, omejitve glede ponovne uporabe podatkov v tretjih državah ali kategorij oseb, ki imajo pravico do prenosa takih podatkov v tretje države, ali izjemoma omejitve glede prenosa v tretje države.

14. Fizična ali pravna oseba, ki ji je bila podeljena pravica do ponovne uporabe neosebni podatkov, lahko podatke prenese samo v tiste tretje države, za katere so izpolnjene zahteve iz odstavkov 10, 12 in 13.

Člen 6
Pristojbine

1. Organi javnega sektorja, ki dovoljujejo ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1), lahko za dovolitev ponovne uporabe takih podatkov zaračunavajo pristojbine.
2. Pristojbine, zaračunane na podlagi odstavka 1, morajo biti pregledne, nediskriminatorne, sorazmerne in objektivno utemeljene ter ne smejo omejevati konkurence.
3. Organi javnega sektorja poskrbijo, da je možno tudi spletno plačilo pristojbin prek široko dostopnih čezmejnih plačilnih storitev, in sicer brez diskriminacije na podlagi sedeža ponudnika plačilnih storitev, kraja izdaje plačilnega instrumenta ali kraja plačilnega računa v Uniji.
4. Kadar organi javnega sektorja zaračunajo pristojbine, sprejmejo ukrepe, s katerimi v skladu s pravili o državni pomoči spodbujajo ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1) v neposlovne namene, na primer za znanstvene raziskave, ter s strani MSP in zagonskih podjetij. V zvezi s tem lahko organi javnega sektorja podatke dajo na voljo tudi po znižani pristojbini ali brezplačno, zlasti MSP-jem, civilni družbi in izobraževalnim ustanovam. Organi javnega sektorja lahko v ta namen pripravijo seznam kategorij ponovnih uporabnikov, ki so jim podatki za ponovno uporabo na voljo po znižani pristojbini ali brezplačno. Seznam se objavi skupaj z merili, na podlagi katerih je bil pripravljen.

5. Pristojbine izhajajo iz stroškov v zvezi z izvedbo postopka za zahteve za ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1) in so omejene na stroške, potrebne za:
- (a) reprodukcijo, zagotavljanje in razširjanje podatkov;
 - (b) odobritev pravic;
 - (c) anonimizacijo ali druge oblike priprave osebnih podatkov in zaupnih poslovnih podatkov, kot je določeno v členu 5(3);
 - (d) vzdrževanje varnega okolja za obdelavo;
 - (e) da se od tretjih oseb zunaj javnega sektorja pridobi pravica do dovoljenja za ponovno uporabo v skladu s tem poglavjem; ter
 - (f) pomoč ponovnim uporabnikom pri pridobivanju privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in dovoljenja imetnikov podatkov, na katerih pravice in interese bi lahko vplivala takšna ponovna uporaba.
6. Merila in metodologijo za izračun pristojbin določijo države članice in jih objavijo. Organi javnega sektorja objavijo opis glavnih kategorij stroškov in pravila za razporeditev stroškov.

Člen 7

Pristojni organi

1. Vsaka država članica za namene izvajanja nalog iz tega člena imenuje enega ali več pristojnih organov, ki so lahko pristojni za določen sektor, da pomagajo organom javnega sektorja, ki odobrijo ali zavrnejo dostop za ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1). Države članice lahko ustanovijo enega ali več novih pristojnih organov ali pa se zanašajo na obstoječe organe javnega sektorja ali na notranje službe organov javnega sektorja, ki izpolnjujejo pogoje, določene v tej uredbi.
2. Pristojne organe se lahko pooblasti, da odobrijo dostop za ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1) na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava, v katerem je določena odobritev takega dostopa. Za te pristojne organe se pri odobritvi ali zavrnitvi dostopa za ponovno uporabo uporabljajo členi 4, 5, 6 in 9.
3. Pristojni organi imajo za izvajanje nalog, za katere so zadolženi, na voljo ustrezne pravne, finančne, tehnične in človeške vire, vključno s potrebnim tehničnim znanjem, da lahko ravnajo v skladu z zadevnim pravom Unije ali nacionalnim pravom v zvezi z ureditvami dostopa do kategorij podatkov iz člena 3(1).
4. Pomoč iz odstavka 1 po potrebi vključuje:
 - (a) zagotavljanje tehnične podpore z dajanjem na voljo varnega okolja za obdelavo, v katerem se omogoči dostop za ponovno uporabo podatkov;

- (b) zagotavljanje smernic in tehnične podpore v zvezi s tem, kako najbolje strukturirati in hraniti podatke, da bi bili zlahka dostopni;
- (c) zagotavljanje tehnične podpore pri psevdonimizaciji in zagotavljanje obdelave podatkov na način, s katerim se dejansko ohranjajo zasebnost, zaupnost, celovitost in dostopnost informacij, vsebovanih v podatkih, katerih ponovna uporaba je dovoljena; sem spadajo tudi tehnike za anonimizacijo, posploševanje, odstranjevanje in naključno razporeditev osebnih podatkov ali druge najsodobnejše metode za varovanje zasebnosti, pa tudi izbris poslovno občutljivih informacij, vključno s poslovnimi skrivnostmi ali vsebino, zaščiteni s pravicami intelektualne lastnine;
- (d) kadar je ustrezno, zagotavljanje pomoči organom javnega sektorja, da ponovnim uporabnikom zagotavljajo podporo pri zahtevanju privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, za ponovno uporabo ali pri zahtevanju dovoljenja imetnikov podatkov v skladu z njihovimi izrecnimi odločitvami, vključno glede pristojnosti, v katerih naj bi potekala obdelava podatkov, in pomoči organom javnega sektorja pri vzpostavljanju tehničnih mehanizmov, ki omogočajo prenos zahtevkov za privolitev ali dovoljenje ponovnih uporabnikov, kadar je to praktično izvedljivo;
- (e) zagotavljanje pomoči organom javnega sektorja pri ocenjevanju ustreznosti pogodbenih zavez, ki jih je dal ponovni uporabnik na podlagi člena 5(10).

5. Vsaka država članica Komisijo do ... [15 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] uradno obvesti o identiteti pristojnih organov, imenovanih na podlagi odstavka 1. Vsaka država članica Komisijo uradno obvesti tudi o vsaki naknadni spremembi identitete teh pristojnih organov.

Člen 8

Enotne informacijske točke

1. Države članice zagotovijo, da so vse ustrezne informacije o uporabi členov 5 in 6 na razpolago in zlahka dostopne prek enotne informacijske točke. Države članice kot enotno informacijsko točko vzpostavijo nov organ ali imenujejo obstoječi organ ali strukturo. Enotna informacijska točka je lahko povezana s sektorskimi, regionalnimi ali lokalnimi informacijskimi točkami. Funkcije enotne informacijske točke so lahko avtomatizirane, če organ javnega sektorja zagotavlja ustrezno podporo.
2. Enotna informacijska točka je pristojna za sprejemanje poizvedb ali zahtevkov za ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1), ki jih posreduje – po avtomatizirani poti, kadar je možno in ustrezno – pristojnim organom javnega sektorja ali po potrebi pristojnim organom iz člena 7(1). Enotna informacijska točka po elektronski poti da na voljo seznam virov, po katerem je omogočeno iskanje po vseh razpoložljivih virih podatkov, po potrebi vključno z viri podatkov, ki so na voljo v sektorskih, regionalnih ali lokalnih informacijskih točkah, na katerem so ustrezne informacije, ki opisujejo razpoložljive podatke, med drugim vsaj format in velikost podatkov ter pogoje za njihovo ponovno uporabo.

3. Enotna informacijska točka lahko vzpostavi ločen, poenostavljen in dokumentacijsko dobro opremljen informacijski kanal za MSP in zagonska podjetja, namenjen obravnavi njihovih potreb in zmogljivosti pri zahtevanju ponovne uporabe kategorij podatkov iz člena 3(1).
4. Komisija vzpostavi enotno evropsko točko dostopa, ki nudi elektronski register, z omogočenim iskanjem, v katerem so podatki, ki so na voljo pri nacionalnih enotnih informacijskih točkah, in dodatne informacije o tem, kako zahtevati podatke prek teh nacionalnih enotnih informacijskih točk.

Člen 9

Postopek za zahteve za ponovno uporabo

1. Pristojni organi javnega sektorja ali pristojni organi iz člena 7(1) sprejmejo odločitev o zahtevku za ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1) v dveh mesecih od datuma prejema zahtevka, razen če so v skladu z nacionalnim pravom določeni krajši roki.

V primeru izjemno obsežnih in zapletenih zahtevkov za ponovno uporabo se ta dvomesečni rok lahko podaljša za največ 30 dni. V takih primerih pristojni organi javnega sektorja ali pristojni organi iz člena 7(1) prosilca čim prej uradno obvestijo, da je potrebno več časa za izvedbo postopka, in o razlogih za zamudo.

2. Vsaka fizična ali pravna oseba, ki jo neposredno zadeva odločitev iz odstavka 1, ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva v državi članici, v kateri se zadevni organ nahaja. Takšno pravno sredstvo je določeno v nacionalnem pravu in vključuje možnost pregleda s strani nepristranskega organa z ustreznim strokovnim znanjem, na primer nacionalnega organa za varstvo konkurence, zadevnega organa za odobritev dostopa do dokumentov, nadzornega organa, ustanovljenega v skladu z Uredbo (EU) 2016/679, ali nacionalnega pravosodnega organa, katerega odločitve so za zadevni organ javnega sektorja ali zadevni pristojni organ zavezujoče.

POGLAVJE III

Zahteve, ki se uporabljajo za storitve posredovanja podatkov

Člen 10

Storitve posredovanja podatkov

Opravljanje naslednjih storitev posredovanja podatkov je v skladu s členom 12 in je predmet priglasitvenega postopka:

- (a) storitve posredovanja med imetniki podatkov in morebitnimi uporabniki podatkov, tudi dajanje na voljo tehničnih ali drugih sredstev za omogočanje takih storitev; med temi storitvami so lahko tudi dvo- ali večstranske izmenjave podatkov ali vzpostavitev platform ali baz podatkov, ki omogočajo izmenjavo ali skupno uporabo podatkov, ter vzpostavitev druge posebne infrastrukture za medsebojno povezovanje imetnikov z uporabniki podatkov;

- (b) storitve posredovanja med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, ki želijo dati na voljo svoje osebne podatke, ali fizičnimi osebami, ki želijo dati na voljo neosebne podatke, in morebitnimi uporabniki podatkov, tudi dajanje na voljo tehničnih ali drugih sredstev za omogočanje takih storitev in zlasti omogočanje uveljavljanja pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, iz Uredbe (EU) 2016/679;
- (c) storitve podatkovnih zadrug.

Člen 11

Priglasitev ponudnikov storitev posredovanja podatkov

1. Ponudnik storitev posredovanja podatkov, ki namerava opravljati storitve posredovanja podatkov iz člena 10, priglasitev predloži pri organu, pristojnemu za storitve posredovanja podatkov.
2. Brez poseganja v pravo Unije, ki ureja čezmejne odškodninske tožbe in s tem povezane postopke, se za namene te uredbe šteje, da je ponudnik storitev posredovanja podatkov, ki ima sedež v več kot eni državi članici, v pristojnosti države članice, v kateri ima glavni sedež.
3. Ponudnik storitev posredovanja podatkov, ki nima sedeža v Uniji, toda v Uniji ponuja storitve posredovanja podatkov iz člena 10, imenuje zakonitega zastopnika v eni od držav članic, v katerih se ponujajo te storitve.

Za namen zagotavljanja skladnosti s to uredbo je zakoniti zastopnik s strani ponudnika storitev posredovanja podatkov pooblaščen, da se pristojni organi za storitve posredovanja podatkov ali posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetniki podatkov v zvezi z vsemi vprašanji, povezanimi z opravljenimi storitvami posredovanja podatkov, poleg na ponudnika storitev posredovanja podatkov obrnejo tudi nanj ali pa samo nanj. Zakoniti zastopnik sodeluje s pristojnimi organi za storitve posredovanja podatkov in jim na njihovo zahtevo izčrpno prikaže, kako je ponudnik storitev posredovanja podatkov ukrepal in katere določbe je uvedel, da bi zagotovil skladnost s to uredbo.

Šteje se, da je ponudnik storitev posredovanja podatkov v pristojnosti države članice, v kateri se nahaja zakoniti zastopnik. Ponudnik storitev posredovanja podatkov z imenovanjem zakonitega zastopnika ne posega v katere koli pravne ukrepe, ki bi lahko bili uvedeni proti njemu samemu.

4. Po predložitvi priglasitve v skladu z odstavkom 1 lahko ponudnik storitev posredovanja podatkov prične z dejavnostjo, če so izpolnjeni pogoji iz tega poglavja.
5. Priglasitev iz odstavka 1 daje ponudniku storitev posredovanja podatkov pravico do opravljanja storitev posredovanja podatkov v vseh državah članicah.
6. V priglasitvi iz odstavka 1 so navedene naslednje informacije:
 - (a) ime ponudnika storitev posredovanja podatkov;

- (b) pravni status, pravna oblika, lastniška struktura, ustrezna hčerinska podjetja ponudnika storitev posredovanja podatkov in matična številka, kadar je ponudnik storitev posredovanja podatkov vpisan v trgovinski ali podoben javni nacionalni register;
 - (c) naslov morebitnega glavnega sedeža ponudnika storitev posredovanja podatkov v Uniji in, če obstaja, po potrebi podružnice v drugi državi članici ali naslov zakonitega zastopnika;
 - (d) javno spletno mesto, kjer je mogoče najti popolne in najnovejše informacije o ponudniku storitev posredovanja podatkov in njegovih dejavnostih, med drugim vsaj informacije iz točk (a), (b), (c) in (f);
 - (e) kontaktne osebe in kontaktni podatki ponudnika storitev posredovanja podatkov;
 - (f) opis storitev posredovanja podatkov, ki jih ponudnik storitev posredovanja podatkov namerava opravljati, in v katere kategorije iz člena 10 spadajo takšne storitve posredovanja podatkov;
 - (g) predvideni datum začetka dejavnosti, če se ta razlikuje od datuma priglasitve.
7. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov zagotovi, da je priglasitveni postopek nediskriminatoren in ne izkrivlja konkurence.

8. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov na zahtevo ponudnika storitev posredovanja podatkov v roku enega tedna po ustrezni in popolni priglasitvi izda standardizirano izjavo, s katero potrjuje, da je ponudnik storitev posredovanja podatkov predložil priglasitev iz odstavka 1 in da priglasitev vsebuje informacije iz odstavka 6.
9. Na zahtevo ponudnika storitev posredovanja podatkov pristojni organ za storitve posredovanja podatkov potrdi, da ponudnik storitev posredovanja podatkov izpolnjuje določbe tega člena in člena 12. Po prejemu takega potrdila lahko ponudnik storitev posredovanja podatkov v pisni in govorni komunikaciji uporablja naziv „ponudnik storitev posredovanja podatkov, priznan v Uniji“ ter skupni logotip.

Komisija z izvedbenimi akti določi podobo skupnega logotipa, da bi bili ponudniki storitev posredovanja podatkov, priznani v Uniji, enostavno prepoznavni po vsej Uniji. Ponudniki storitev posredovanja podatkov, priznani v Uniji, skupni logotip jasno prikažejo v vsaki spletni in nespletni objavi, ki se nanaša na njihove dejavnosti v zvezi s posredovanjem podatkov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).

10. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov o vsaki novi priglasitvi brez odlašanja uradno obvesti Komisijo po elektronski poti. Komisija vodi in redno posodablja javni register vseh ponudnikov storitev posredovanja podatkov, ki opravljajo svoje storitve v Uniji. Informacije iz odstavka 6, točke (a), (b), (c), (d), (f) in (g), se objavijo v javnem registru.
11. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov lahko za priglasitev zaračuna pristojbine v skladu z nacionalnim pravom. Take pristojbine morajo biti sorazmerne in objektivne ter morajo temeljiti na upravnih stroških v zvezi s spremljanjem skladnosti s predpisi in drugimi dejavnostmi tržnega nadzora pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov v zvezi s priglasitvami ponudnikov storitev posredovanja podatkov. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov lahko MSP ter zagonskim podjetjem zaračuna znižane pristojbine ali jim omogoči brezplačno priglasitev.
12. Ponudniki storitev posredovanja podatkov obvestijo pristojni organ za storitve posredovanja podatkov o vseh spremembah informacij, ki so jih navedli na podlagi odstavka 6, v 14 dneh od datuma spremembe.
13. Kadar ponudnik storitev posredovanja podatkov preneha opravljati dejavnosti, v 15 dneh obvesti ustrezni pristojni organ za storitve posredovanja podatkov, določen na podlagi odstavkov 1, 2 in 3.

14. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov o vsaki priglasitvi iz odstavkov 12 in 13 brez odlašanja po elektronski poti uradno obvesti Komisijo. Komisija ustrezno posodablja javni register ponudnikov storitev posredovanja podatkov v Uniji.

Člen 12

Pogoji za opravljanje storitev posredovanja podatkov

Za opravljanje storitev posredovanja podatkov iz člena 10 veljajo naslednji pogoji:

- (a) ponudnik storitev posredovanja podatkov podatke, za katere opravlja storitve posredovanja podatkov, uporabi samo za to, da jih da na razpolago uporabnikom podatkov, storitve posredovanja podatkov pa opravlja prek ločene pravne osebe;
- (b) poslovni pogoji, tudi kar zadeva oblikovanje cen, ki veljajo za opravljanje storitev posredovanja podatkov, ki se opravijo za imetnika podatkov ali uporabnika podatkov, niso odvisni od tega, ali imetnik podatkov ali uporabnik podatkov uporablja druge storitve istega ponudnika storitev posredovanja podatkov ali povezanega subjekta in v kolikšni meri imetnik podatkov ali uporabnik podatkov uporablja take druge storitve;

- (c) podatki, zbrani v zvezi s kakršno koli dejavnostjo fizične ali pravne osebe za namen opravljanja storitve posredovanja podatkov, vključno s podatki o datumu, času in geolokaciji, trajanju dejavnosti in povezavami z drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, ki jih je vzpostavila oseba, ki uporablja storitev posredovanja podatkov, se uporabljajo samo za razvoj te storitve posredovanja podatkov, kar lahko zajema uporabo podatkov za ugotavljanje goljufij ali za kibernetško varnost, in se na zahtevo dajo na voljo imetnikom podatkov;
- (d) ponudnik storitev posredovanja podatkov omogoča izmenjavo podatkov v formatu, v katerem jih prejme od posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali imetnika podatkov, pretvori podatke v posebne formate samo takrat, ko naj bi izboljšal interoperabilnost znotraj sektorja in med sektorji, če to zahteva uporabnik podatkov, kadar to nalaga pravo Unije ali če je to potrebno zaradi harmonizacije z mednarodnimi ali evropskimi podatkovnimi standardi, in posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, ali imetnikom podatkov ponudi možnost, da te pretvorbe ne uporabi, razen če ni predpisana s pravom Unije;
- (e) med storitvami posredovanja podatkov, namenjenimi imetnikom podatkov ali posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, je lahko tudi nudenje dodatnih posebnih orodij in storitev, s katerimi naj bi zlasti olajšali izmenjavo podatkov, kot so začasno shranjevanje, urejanje, pretvorba, anonimizacija in psevdonimizacija; taka orodja se uporabljajo le na izrecno zahtevo ali po odobritvi imetnika podatkov ali posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, orodja tretjih strani, ponujena v tem kontekstu, pa se ne uporabljajo za druge namene;

- (f) ponudnik storitev posredovanja podatkov zagotovi, da je postopek dostopa do njegovih storitev – tudi glede cen in pogojev poslovanja – pravičen, pregleden in nediskriminatoren tako za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, kot za imetnike ter uporabnike podatkov;
- (g) ponudnik storitev posredovanja podatkov uvede postopke za preprečevanje goljufivih praks ali zlorab v zvezi z osebami, ki želijo dobiti dostop prek njegovih storitev posredovanja podatkov;
- (h) v primeru insolventnosti ponudnik storitve posredovanja podatkov zagotovi razumno nepretrgano opravljanje svojih storitev posredovanja podatkov in kadar pri takih storitvah posredovanja podatkov zagotavlja shranjevanje podatkov, ima vzpostavljene mehanizme, ki omogočijo, da lahko imetniki podatkov in uporabniki podatkov dobijo dostop do svojih podatkov, jih prenesejo ali pridobijo, in kadar so te storitve posredovanja opravljene med posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in uporabniki podatkov, se posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, omogoči uveljavljanje njihovih pravic;
- (i) ponudnik storitev posredovanja podatkov sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev interoperabilnosti z drugimi storitvami posredovanja podatkov, med drugim z odprtimi standardi, ki se splošno uporabljajo v sektorju, v katerem deluje ponudnik storitev posredovanja podatkov;
- (j) ponudnik storitev posredovanja podatkov sprejme ustrezne tehnične, zakonske in organizacijske ukrepe za preprečitev prenosa neosebnih podatkov ali dostopa do njih, če je ta prenos ali dostop na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava zadevne države članice nezakonit;

- (k) ponudnik storitev posredovanja podatkov v primeru nepooblaščenega prenosa neosebni podatkov, ki jih je dal v souporabo, dostopa do njih ali njihove uporabe brez odlašanja obvesti imetnike podatkov;
- (l) ponudnik storitev posredovanja podatkov sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev ustrezne ravni varnosti shranjevanja, obdelave in prenosa neosebni podatkov ter še naprej zagotavlja najvišjo raven varnosti shranjevanja in prenosa konkurenčno občutljivih informacij;
- (m) ponudnik storitev posredovanja podatkov, ki nudi storitve posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, kadar omogoča lažje uveljavljanje njihovih pravic, ravna v najboljšem interesu posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, zlasti jih v ta namen, v jedrnatih, preglednih, razumljivih in lahko dostopnih oblikah, glede tega, kako nameravajo uporabniki podatkov podatke uporabiti, in glede standardnih pogojev za take vrste uporabe, obvešča in jim po potrebi svetuje, še preden posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, dajo svojo privolitve;
- (n) kadar ponudnik storitev posredovanja podatkov zagotovi orodja za pridobitev privolitve posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenj za obdelavo podatkov, ki jih dajo na voljo imetniki podatkov, po potrebi navede pristojnost tretje države, v katerih naj bi potekala uporaba podatkov, ter posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zagotovi orodja za dajanje in umik privolitve, imetnikom podatkov pa orodja za dajanje in preklic dovoljenj za obdelavo podatkov;
- (o) ponudnik storitev posredovanja podatkov vodi evidenco dejavnosti posredovanja podatkov.

Člen 13

Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov za izvedbo nalog v zvezi s priglasitvenim postopkom za storitve posredovanja podatkov, in o identiteti pristojnih organov uradno obvesti Komisijo do ... [15 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe]. Vsaka država članica uradno obvesti Komisijo tudi o vsaki naknadni spremembi identitete teh pristojnih organov.
2. Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov izpolnjujejo zahteve iz člena 26.
3. Pooblastila pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov ne posegajo v pooblastila organov za varstvo podatkov, nacionalnih organov za varstvo konkurence, organov za kibernetško varnost in drugih ustreznih sektorskih organov. Ti organi v skladu s svojimi pristojnostmi, ki izhajajo iz prava Unije in nacionalnega prava, vzpostavijo močno sodelovanje, si izmenjujejo informacije, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog v zvezi s ponudniki storitev posredovanja podatkov, ter si prizadevajo za to, da so odločitve, ki jih sprejmejo pri uporabi te uredbe, dosledne.

Člen 14
Spremljanje skladnosti

1. Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov spremljajo in nadzorujejo skladnost ponudnikov storitev posredovanja podatkov z zahtevami iz tega poglavja. Na podlagi zahteve fizične ali pravne osebe lahko pristojni organi za ponudnike storitev posredovanja podatkov spremljajo in nadzorujejo tudi skladnost takšnih storitev posredovanja podatkov.
2. Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov lahko od ponudnikov storitev posredovanja podatkov ali njihovih zakonitih zastopnikov zahtevajo vse informacije, ki so potrebne za preverjanje skladnosti z zahtevami iz tega poglavja. Vsaka zahteva za informacije mora biti sorazmerna z opravljanjem naloge in mora biti obrazložena.
3. Kadar pristojni organ za storitve posredovanja podatkov ugotovi, da ponudnik storitev posredovanja podatkov ne zagotavlja skladnosti z eno ali več zahtevami iz tega poglavja, ga o tem uradno obvesti in mu da možnost, da v 30 dneh od prejema uradnega obvestila poda svoje mnenje.

4. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov lahko zahteva, da kršitev iz odstavka 3 preneha v razumnem roku, v primeru resne kršitve pa takoj, ter sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za zagotovitev skladnosti. V zvezi s tem lahko pristojni organ za storitve posredovanja podatkov, kadar je to ustrezno:
- (a) z upravnimi postopki naloži odvratilne denarne kazni, ki lahko vključujejo periodične kazni in kazni z retroaktivnim učinkom, začne sodne postopke za naložitev glob ali oboje;
 - (b) zahteva odložitev začetka ali začasno ustavitev opravljanja storitev posredovanja podatkov, dokler se zadevni pogoji ne spremenijo tako, kot to zahteva pristojni organ za storitve posredovanja podatkov; ali
 - (c) zahteva prenehanje opravljanja storitve posredovanja podatkov, če resne ali ponavljajoče se kršitve kljub predhodnemu obvestilu v skladu z odstavkom 3 niso bile odpravljene.

Potem ko pristojni organ za storitve posredovanja podatkov odredi prenehanje opravljanja storitev posredovanja podatkov v skladu s prvim pododstavkom, točka (c), od Komisije zahteva, da ponudnika storitve posredovanja podatkov izbriše iz registra ponudnikov storitev posredovanja podatkov.

Če ponudnik storitev posredovanja podatkov odpravi kršitve, to ponovno priglasí pristojnemu organu za storitve posredovanja podatkov. Slednji o tem vsakokrat uradno obvesti Komisijo.

5. Kadar ponudnik storitev posredovanja podatkov, ki nima sedeža v Uniji, ne imenuje zakonitega zastopnika ali kadar zakoniti zastopnik pristojnemu organu za storitve posredovanja podatkov na njegovo zahtevo ne sporoči potrebnih informacij, ki izčrpno dokazujejo usklajenost s to uredbo, lahko pristojni organ za storitve posredovanja podatkov odredi odložitev začetka ali začasno ustavitev opravljanja storitve posredovanja podatkov, dokler zakoniti zastopnik ni imenovan ali dokler potrebne informacije niso sporočene.
6. Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov zadevnega ponudnika storitev posredovanja podatkov brez odlašanja uradno obvestijo o ukrepih, sprejetih na podlagi odstavkov 4 in 5, razlogih zanje, pa tudi o korakih, ki so potrebni za odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti, ter določijo razumen rok, v katerem mora ponudnik storitev posredovanja podatkov izpolniti te ukrepe, pri čemer ta rok ne sme biti daljši od 30 dni.

7. Če ima ponudnik storitev posredovanja podatkov glavni sedež ali svojega zakonitega zastopnika v eni državi članici, storitve pa opravlja v drugih državah članicah, pristojni organ za storitve posredovanja podatkov države članice, v kateri ima glavni sedež ali se nahaja zakoniti zastopnik, in pristojni organi za storitve posredovanja podatkov teh drugih držav članic sodelujejo in si med seboj pomagajo. Taka pomoč in sodelovanje lahko zajemata izmenjavo informacij med zadevnimi pristojnimi organi za storitve posredovanja podatkov, potrebno zaradi opravljanja njihovih nalog v okviru te uredbe, in utemeljene prošnje za sprejetje ukrepov iz tega člena.

Kadar pristojni organ za storitve posredovanja podatkov v eni državi članici zaprosi za pomoč pristojni organ za storitve posredovanja podatkov v drugi državi članici, predloži ustrezno utemeljeno prošnjo. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov na tako prošnjo odgovori brez odlašanja in v časovnem okviru, sorazmernem z nujnostjo prošnje.

Vse informacije, izmenjane v okviru pomoči, za katero se zaprosi in ki se zagotovi po tem odstavku, se uporabljajo samo v zvezi z zadevo prošnje za pomoč.

Člen 15

Izjeme

To poglavje se ne uporablja za priznane organizacije za podatkovni altruizem ali druge nepridobitne subjekte, kolikor je njihova dejavnost zbiranje podatkov, ki jih fizične ali pravne osebe dajo na voljo na podlagi podatkovnega altruizma, za cilje v splošnem interesu, razen če je namen teh organizacij in subjektov vzpostavitev poslovnih odnosov med nedoločenim številom posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikov podatkov na eni strani ter uporabnikov podatkov na drugi strani.

POGLAVJE IV

Podatkovni altruizem

Člen 16

Nacionalne ureditve za podatkovni altruizem

Države članice imajo lahko vzpostavljene organizacijske ali tehnične ureditve ali oboje za omogočanje podatkovnega altruizma. Države članice lahko v ta namen vzpostavijo nacionalne politike za podatkovni altruizem. S temi nacionalnimi politikami lahko posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, zlasti pomagajo, da te svoje podatke, ki jih hranijo organi javnega sektorja, dajo prostovoljno na voljo za podatkovni altruizem, obenem pa lahko v teh politikah določijo nujne informacije, ki jih je treba zagotoviti posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, v zvezi s ponovno uporabo njihovih podatkov, ki so v splošnem interesu.

Če država članica razvije take nacionalne politike, o tem uradno obvesti Komisijo.

Člen 17

Javni registri priznanih organizacij za podatkovni altruizem

1. Vsak pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem vodi in redno posodablja javni nacionalni register priznanih organizacij za podatkovni altruizem.
2. Komisija za informativne namene vodi javni register Unije za priznane organizacije za podatkovni altruizem. Če je subjekt vpisan v javni nacionalni register priznanih organizacij za podatkovni altruizem v skladu s členom 18, lahko v svoji pisni in govorni komunikaciji uporablja naziv „organizacija za podatkovni altruizem, priznana v Uniji“ in skupni logotip.

Komisija z izvedbenimi akti določi podobo skupnega logotipa, da se priznanim organizacijam za podatkovni altruizem zagotovi enostavna prepoznavnost po vsej Uniji. Priznane organizacije za podatkovni altruizem skupni logotip jasno prikažejo na vsaki spletni in nespletni objavi, ki se nanaša na njihove dejavnosti podatkovnega altruizma. Ob skupnem logotipu prikažejo kodo QR s povezavo na javni register Unije za priznane organizacije za podatkovni altruizem.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).

Člen 18

Splošne zahteve za registracijo

Subjekt se lahko registrira v javnem nacionalnem registru priznanih organizacij za podatkovni altruizem, če:

- (a) izvaja dejavnosti podatkovnega altruizma;
- (b) je pravna oseba, ustanovljena na podlagi nacionalnega prava za doseganje ciljev v splošnem interesu, kot so določene v nacionalnem pravu, kjer je to primerno;
- (c) deluje nepridobitno in je pravno neodvisna od katerega koli subjekta, ki deluje pridobitno;
- (d) svoje dejavnosti podatkovnega altruizma izvaja prek strukture, ki je funkcionalno ločena od drugih njegovih dejavnosti;
- (e) izpolnjuje pravila iz člena 22(1), najpozneje 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranih aktov iz navedenega odstavka.

Člen 19

Registracija priznanih organizacij za podatkovni altruizem

1. Subjekt, ki izpolnjuje zahteve iz člena 18, lahko predloži vlogo za registracijo v javnem nacionalnem registru priznanih organizacij za podatkovni altruizem v državi članici, v kateri ima sedež.
2. Subjekt, ki izpolnjuje zahteve iz člena 18 in ima sedeže v več kot eni državi članici, lahko predloži vlogo za registracijo v javnem nacionalnem registru priznanih organizacij za podatkovni altruizem v državi članici, v kateri ima glavni sedež.
3. Subjekt, ki sicer izpolnjuje zahteve iz člena 18, vendar nima sedeža v Uniji, imenuje zakonitega zastopnika v eni od držav članic, v katerih se ponujajo storitve podatkovnega altruizma.

Za namen zagotavljanja skladnosti s to uredbo je zakoniti zastopnik s strani subjekta pooblaščen, da se pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem ali posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetniki podatkov v zvezi z vsemi vprašanji, povezanimi s tem subjektom, poleg na zastopnika obrnejo tudi nanj ali ali pa samo nanj. Zakoniti zastopnik sodeluje s pristojnimi organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem in jim na njihovo zahtevo izčrpno prikaže, kako je subjekt ukrepal in katere določbe je uvedel, da bi zagotovil skladnost s to uredbo.

Šteje se, da je subjekt v pristojnosti države članice, v kateri se nahaja zakoniti zastopnik. Tak subjekt lahko predloži vlogo za registracijo v javnem nacionalnem registru priznanih organizacij za podatkovni altruizem v navedeni državi članici. Subjekt z imenovanjem zakonitega zastopnika ne posega v pravne ukrepe, ki bi lahko bili uvedeni proti njemu samemu.

4. V vlogi za registracijo iz odstavkov 1, 2 in 3 so navedene naslednje informacije:
- (a) ime subjekta;
 - (b) pravni status subjekta, njegova pravna oblika in matična številka, kadar je vpisan v javni nacionalni register;
 - (c) status subjekta, kadar je ustrezno;
 - (d) viri dohodkov subjekta;
 - (e) naslov morebitnega glavnega sedeža subjekta v Uniji in, če obstaja, podružnice v drugi državi članici ali naslov zakonitega zastopnika;
 - (f) javno spletno mesto, kjer je mogoče najti popolne in najnovejše informacije o subjektu in dejavnostih, med drugim vsaj informacije iz točk (a), (b), (d), (e) in (h);

- (g) kontaktne osebe in kontaktni podatki subjekta;
- (h) cilji v splošnem interesu, ki jih subjekt namerava uresničevati z zbiranjem podatkov;
- (i) narava podatkov, ki jih subjekt namerava nadzorovati ali obdelovati, ter, v primeru osebnih podatkov, navedba kategorij osebnih podatkov;
- (j) vsa druga dokazila o izpolnjevanju zahtev iz člena 18.

5. Kadar je subjekt predložil vse potrebne informacije na podlagi odstavka 4 in potem, ko je pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem ocenil vlogo za registracijo in ugotovil, da subjekt izpolnjuje zahteve iz člena 18, subjekta v 12 tednih od prejema vloge za registracijo registrira v javnem nacionalnem registru priznanih organizacij za podatkovni altruizem. Registracija velja v vseh državah članicah.

Pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem o vsaki registraciji uradno obvesti Komisijo. Komisija to registracijo vključi v javni register Unije za priznane organizacije za podatkovni altruizem.

6. Informacije iz odstavka 4, točke (a), (b), (f), (g) in (h), se objavijo v ustreznem javnem nacionalnem registru priznanih organizacij za podatkovni altruizem.

7. Priznana organizacija za podatkovni altruizem uradno obvesti ustrežni pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem o vsakršni spremembi informacij, podanih na podlagi odstavka 4, v 14 dneh od datuma spremembe.

Pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem o vsaki taki priglasitvi brez odlašanja po elektronski poti uradno obvesti Komisijo. Komisija na podlagi take priglasitve brez odlašanja posodobi javni register Unije priznanih organizacij za podatkovni altruizem.

Člen 20

Zahteve glede preglednosti

1. Priznane organizacije za podatkovni altruizem vodijo popolno in natančno evidenco o:
- (a) vseh fizičnih ali pravnih osebah, ki so imele možnost obdelati podatke, ki jih hrani ta priznana organizacija za podatkovni altruizem, in njihovih kontaktnih podatkih;
 - (b) datumu ali trajanju obdelave osebnih podatkov ali uporabe neosebni podatkov;
 - (c) namenu obdelave v skladu z izjavo fizične ali pravne osebe, ki je dobila možnost obdelave;
 - (d) morebitnih pristojbinah, ki so jih fizične ali pravne osebe plačale za obdelavo podatkov.

2. Priznana organizacija za podatkovni altruizem pripravi in ustreznemu pristojnemu organu za registracijo organizacij za podatkovni altruizem pošlje letno poročilo o dejavnostih, ki vsebuje vsaj:
- (a) informacije o dejavnostih priznane organizacije za podatkovni altruizem;
 - (b) opis, kako so se v zadevnem proračunskem letu uresničevali cilji v splošnem interesu, za katere so se zbirali podatki;
 - (c) seznam vseh fizičnih in pravnih oseb, ki so smele obdelovati podatke, ki jih hrani subjekt, med drugim kratek opis ciljev v splošnem interesu, ki naj bi se dosegli s tako obdelavo podatkov, in opis za to uporabljenih tehničnih sredstev, vključno z opisom tehnik, uporabljenih za ohranitev zasebnosti in varstvo podatkov;
 - (d) kadar je ustrezno, povzetek rezultatov obdelave podatkov, ki jo je dovolila priznana organizacija za podatkovni altruizem;
 - (e) informacije o virih prihodkov priznane organizacije za podatkovni altruizem, zlasti vseh prihodkov od dajanja dostopa do podatkov, in njegovih odhodkih.

Člen 21

Posebne zahteve za zaščito pravic in interesov posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikov podatkov glede njihovih podatkov

1. Priznana organizacija za podatkovni altruizem posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ali imetnike podatkov pred vsako obdelavo njihovih podatkov na jasen in zlahka razumljiv način obvesti o:
 - (a) ciljih v splošnem interesu, ter po potrebi o določenem, izrecnem in zakonitem namenu, za katerega se bodo osebni podatki obdelovali, kadar za te cilje in ta namen uporabniku podatkov dovoljuje obdelavo njihovih podatkov;
 - (b) lokaciji in ciljih v splošnem interesu, za katere dovoljuje vsako obdelavo, ki se izvaja v tretji državi, kadar obdelavo izvaja priznana organizacija za podatkovni altruizem.
2. Priznana organizacija za podatkovni altruizem podatke uporablja samo za cilje v splošnem interesu in za katere posameznik, na katere se nanašajo osebni podatki, ali imetnik podatkov dovoljuje obdelavo. Priznana organizacija za podatkovni altruizem za pridobivanje podatkov ne sme uporabljati zavajajočih tržnih praks.
3. Priznana organizacija za podatkovni altruizem zagotovi orodja za pridobitev privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenj za obdelavo podatkov, ki jih dajo na voljo imetniki podatkov. Priznana organizacija za podatkovni altruizem zagotovi tudi orodja za enostaven umik take privolitve ali dovoljenja.

4. Priznana organizacija za podatkovni altruizem sprejme ukrepe, s katerimi zagotovi ustrezno raven varnosti za shranjevanje in obdelavo neosebni podatkov, ki jih je zbral na podlagi podatkovnega altruizma.
5. Priznana organizacija za podatkovni altruizem v primeru vsakega nepooblaščenega prenosa neosebni podatkov, ki jih je dal v souporabo, nepooblaščenega dostopa do njih ali njihove nepooblaščne uporabe brez odlašanja obvesti imetnike podatkov.
6. Kadar priznana organizacija za podatkovni altruizem omogoča, da tretje osebe obdelujejo podatke, tudi tako, da priskrbi orodja za pridobitev privolitve posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, ali dovoljenja za obdelavo podatkov, ki jih dajo na voljo imetniki podatkov, po potrebi navede pristojnost tretje države, v katerih naj bi se podatki uporabljali.

Člen 22

Pravila

1. Komisija v skladu s členom 32 sprejme delegirane akte, s katerimi za dopolnitev te uredbe vzpostavi pravila, v katerih določi:
 - (a) ustrezne zahteve po informacijah za zagotovitev, da se posameznikom, na katere se nanašajo osebni podatki, in imetnikom podatkov, preden je podana privolitev ali dovoljenje za podatkovni altruizem, zagotovijo dovolj podrobne, jasne in pregledne informacije o uporabi podatkov, orodjih za pridobitev in umik privolitve ali dovoljenja ter ukrepih, sprejetih za preprečevanje zlorabe podatkov, danih v souporabo organizaciji za podatkovni altruizem;

- (b) ustrezne tehnične in varnostne zahteve, s katerimi zagotovi ustrezno raven varnosti glede shranjevanja in obdelave podatkov ter glede orodij za pridobitev in umik privolitve ali dovoljenja;
 - (c) na multidisciplinarnem pristopu temelječe komunikacijske načrte, s katerimi ustrezne deležnike, zlasti imetnike podatkov in posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, ki bi lahko svoje podatke dali v souporabo, ozavešča o podatkovnem altruizmu, imenovanju za organizacijo za podatkovni altruizem, priznано v Uniji, in samih pravilih;
 - (d) priporočila o zadevnih standardih interoperabilnosti.
2. Pravila iz odstavka 1 se pripravijo v tesnem sodelovanju z organizacijami za podatkovni altruizem in ustreznimi deležniki.

Člen 23

Pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem

1. Vsaka država članica imenuje enega ali več pristojnih organov, ki bodo odgovorni za javni nacionalni register priznanih organizacij za podatkovni altruizem.

Pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem izpolnjujejo zahteve iz člena 26.

2. Vsaka država članica uradno obvesti Komisijo o identiteti svojih pristojnih organov za registracijo organizacij za podatkovni altruizem do ... [15 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe]. Vsaka država članica uradno obvesti Komisijo tudi o vsaki naknadni spremembi identitete teh pristojnih organov.
3. Pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem na ravni posamezne države članice svoje naloge opravlja v sodelovanju z zadevnim organom za varstvo podatkov, kadar so te naloge povezane z obdelavo osebnih podatkov, in z ustreznimi sektorskimi organi te države članice.

Člen 24

Spremljanje skladnosti

1. Pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem spremljajo in nadzorujejo skladnost priznanih organizacij za podatkovni altruizem z zahtevami iz tega poglavja. Pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem lahko skladnost, ki jo zagotavljajo take priznane organizacije za podatkovni altruizem, spremlja in nadzoruje tudi na podlagi zahtevka fizične ali pravne osebe.
2. Pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem lahko od priznanih organizacij za podatkovni altruizem zahtevajo informacije, potrebne za preveritev skladnosti z zahtevami iz tega poglavja. Vsak zahtevek po informacijah mora biti sorazmeren z opravljanjem naloge in obrazložen.

3. Kadar pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem ugotovi, da priznana organizacija za podatkovni altruizem ne izpolnjuje ene ali več zahtev iz tega poglavja, jo o tem uradno obvesti in ji da možnost, da v 30 dneh od prejema uradnega obvestila poda svoje mnenje.
4. Pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem lahko zahteva, da se kršitev iz odstavka 3 preneha takoj ali pa v razumnem roku, ter sprejme ustrezne in sorazmerne ukrepe za zagotavljanje skladnosti.
5. Če priznana organizacija za podatkovni altruizem ne izpolnjuje ene ali več zahtev iz tega poglavja niti potem, ko jo je v skladu z odstavkom 3 pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem o tem uradno obvestil, ta priznana organizacija za podatkovni altruizem:
 - (a) izgubi pravico, da v pisni in govorni komunikaciji uporablja naziv „organizacija za podatkovni altruizem, priznana v Uniji“;
 - (b) je izbrisan iz ustreznega javnega nacionalnega registra priznanih organizacij za podatkovni altruizem in javnega registra Unije za priznane organizacije za podatkovni altruizem.

Pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem vsako odločitev o odvzemu pravice do uporabe naziva „organizacija za podatkovni altruizem, priznana v Uniji“ iz prvega pododstavka, točka (a), objavi.

6. Če ima priznana organizacija za podatkovni altruizem glavni sedež ali svojega zakonitega zastopnika v eni državi članici, deluje pa v drugih državah članicah, pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem države članice, v kateri ima glavni sedež ali v kateri se nahaja zakoniti zastopnik, in pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem teh drugih držav članic sodelujejo in si med seboj pomagajo. Taka pomoč in sodelovanje lahko zajemata izmenjavo informacij med zadevnimi pristojnimi organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem za namene njihovih nalog v skladu s to uredbo in utemeljene prošnje za sprejetje nadzornih ukrepov iz tega člena.

Kadar pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem v eni državi članici zaprosi za pomoč pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem v drugi državi članic, predloži utemeljeno prošnjo. Pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem na tako prošnjo odgovori brez odlašanja in v časovnem okviru, sorazmernem z nujnostjo prošnje.

Vse informacije, izmenjane v okviru pomoči, za katero se zaprosi in ki se zagotovi po tem odstavku, se uporabljajo samo v zvezi z zadevo prošnje za pomoč.

Člen 25

Evropski privolitveni obrazec za podatkovni altruizem

1. Komisija za lažje zbiranje podatkov na podlagi podatkovnega altruizma sprejme izvedbene akte o uvedbi in pripravi evropskega privolitvenega obrazca za podatkovni altruizem, pri čemer se predhodno posvetuje z Evropskim odborom za varstvo podatkov, upošteva nasvet Evropskega odbora za podatkovne inovacije in ustrezno vključi ustrezne deležnike. Obrazec omogoča, da se privolitev ali dovoljenje pridobi v vseh državah članicah v enotni obliki. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 33(2).
2. Evropski privolitveni obrazec za podatkovni altruizem uporablja modularni pristop, ki omogoča prilagoditev za konkretne sektorje in za različne namene.
3. Kadar se dajejo na voljo osebni podatki, je z evropskim privolitvenim obrazcem za podatkovni altruizem zagotovljeno, da lahko posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, privolijo v konkretno dejavnost obdelave podatkov v skladu z zahtevami iz Uredbe (EU) 2016/679 in tako privolitev umaknejo.
4. Obrazec mora biti na voljo v obliki, ki se lahko natisne na papir in je zlahka razumljiva, ter v elektronski strojno berljivi obliki.

POGLAVJE V

Pristojni organi in postopkovne določbe

Člen 26

Zahteve v zvezi s pristojnimi organi

1. Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov in pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem so pravno ločeni in funkcionalno neodvisni od ponudnikov storitev posredovanja podatkov ali priznanih organizacij za podatkovni altruizem. Naloge pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov in pristojnih organov za registracijo organizacij za podatkovni altruizem lahko opravlja isti organ. Države članice lahko za te namene ustanovijo enega ali več novih organov ali pa uporabijo obstoječe organe.
2. Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov in pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem naloge opravljajo nepristransko, pregledno, dosledno, zanesljivo in pravočasno. Pri opravljanju svojih nalog se zavzemajo za lojalno konkurenco in nediskriminacijo.

3. Najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvedbo zadevnih nalog pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov in pristojnih organov za registracijo organizacij za podatkovni altruizem, ne smejo oblikovati, proizvajati, dobavljati, nameščati, kupovati ali biti lastnik, uporabnik ali vzdrževalec storitev, ki jih ocenjujejo, niti ne smejo biti pooblaščen zastopnik katere koli od teh oseb. To ne izključuje možnosti uporabe ocenjenih storitev, ki so potrebne za delovanje pristojnega organa za storitve posredovanja podatkov in pristojnega organa za registracijo organizacij za podatkovni altruizem, ali uporabe takih storitev v osebne namene.
4. Najvišje vodstvo in osebje pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov in pristojnih organov za registracijo organizacij za podatkovni altruizem ne smejo opravljati dejavnosti, ki bi lahko bile v nasprotju z njihovo neodvisno presojo ali integriteto v zvezi z dejavnostmi ocenjevanja, ki so jim naložene.
5. Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov in pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem morajo razpolagati z zadostnimi finančnimi in človeškimi viri za izvedbo nalog, ki so jim poverjene, vključno s potrebnim tehničnim znanjem in viri.

6. Pristojni organi za storitve posredovanja podatkov in pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem države članice Komisiji in pristojnim organom za storitve posredovanja podatkov in pristojnim organom za registracijo organizacij za podatkovni altruizem drugih držav članic na utemeljeno prošnjo in brez odlašanja zagotovijo informacije, potrebne za izvajanje njihovih nalog na podlagi te uredbe. Kadar pristojni organ za storitve posredovanja podatkov ali pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem meni, da so zahtevane informacije zaupne v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom o poslovni in poklicni zaupnosti, Komisija in kateri koli drugi pristojni organi za storitve posredovanja podatkov ali pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem zagotovijo tako zaupnost.

Člen 27

Pravica do vložitve pritožbe

1. Fizične in pravne osebe imajo pravico, da pri ustreznem pristojnem organu za storitve posredovanja podatkov zoper ponudnika storitev posredovanja podatkov ali pri ustreznem pristojnem organu za registracijo organizacij za podatkovni altruizem zoper priznano organizacijo za podatkovni altruizem, individualno ali po potrebi kolektivno vložijo pritožbo v zvezi s katero koli zadevo, ki spada v področje uporabe te uredbe.

2. Pristojni organ za storitve posredovanja podatkov ali pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem pri katerem je bila vložena pritožba, pritožnika obvesti o:
 - (a) napredku postopka in sprejeti odločitvi; ter
 - (b) pravnih sredstvih iz člena 28.

Člen 28

Pravica do učinkovitega pravnega sredstva

1. Ne glede na morebitna upravna ali druga izvensodna pravna sredstva imajo vse prizadete fizične in pravne osebe pravico do učinkovitega pravnega sredstva v zvezi s pravno zavezujočimi odločitvami iz člena 14, ki jih sprejmejo pristojni organi za storitve posredovanja podatkov pri upravljanju, nadzoru in izvrševanju priglasitvene ureditve za ponudnike storitev posredovanja podatkov, in pravno zavezujočimi odločitvami iz členov 19 in 24, ki jih sprejmejo pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem pri spremljanju organizacij za podatkovni altruizem.

2. Za postopke na podlagi tega člena so pristojna sodišča države članice, v kateri je pristojni organ za storitve posredovanja podatkov in pristojni organ za registracijo organizacij za podatkovni altruizem, zoper katerega je bilo pravno sredstvo vloženo individualno ali po potrebi kolektivno s strani zastopnikov ene ali več fizičnih ali pravnih oseb.
3. Kadar pristojni organ za storitve posredovanja podatkov in pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem ne ukrepa v zvezi s pritožbo, ima vsaka prizadeta fizična ali pravna oseba v skladu z nacionalnim pravom pravico do učinkovitega pravnega sredstva ali dostop do pregleda s strani nepristranskega organa z ustreznim strokovnim znanjem.

POGLAVJE VI

Evropski odbor za podatkovne inovacije

Člen 29

Evropski odbor za podatkovne inovacije

1. Komisija ustanovi Evropski odbor za podatkovne inovacije v obliki strokovne skupine, sestavljene iz predstavnikov pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov in pristojnih organov za registracijo organizacij za podatkovni altruizem, Evropskega odbora za varstvo podatkov, Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, ENISA in Komisije ter odposlanca EU za MSP ali predstavnika, ki ga imenuje mreža odposlancev za MSP, in drugih predstavnikov zadevnih organov v določenih sektorjih, pa tudi organov s posebnim strokovnim znanjem. Komisija si pri imenovanju posameznih strokovnjakov prizadeva doseči uravnoteženo zastopanost spolov in uravnoteženo geografsko zastopanost med člani strokovne skupine.
2. Evropski odbor za podatkovne inovacije je sestavljen iz vsaj naslednjih treh podskupin:
 - (a) podskupine, v sklopu katere pristojni organi za storitve posredovanja podatkov in pristojni organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem izvajajo naloge na podlagi člena 30, točke (a), (c), (j) in (k);

- (b) podskupine, v kateri potekajo tehnične razprave o standardizaciji, prenosljivosti in interoperabilnosti na podlagi člena 30, točki (f) in (g);
 - (c) podskupine za vključevanje deležnikov, v kateri so zadevni predstavniki industrije, raziskovalnega področja, akademskih krogov, civilne družbe, organizacij za standardizacijo, zadevnih skupnih evropskih podatkovnih prostorov ter drugih ustreznih deležnikov in tretjih oseb, ki Evropskemu odboru za podatkovne inovacije svetujejo glede nalog na podlagi člena 30, točke (d), (e), (f), (g) in (h).
3. Sestankom Evropskega odbora za podatkovne inovacije predseduje Komisija.
 4. Evropskemu odboru za podatkovne inovacije pomaga sekretariat, ki ga zagotovi Komisija.

Člen 30

Naloge Evropskega odbora za podatkovne inovacije

Evropski odbor za podatkovne inovacije izvaja naslednje naloge:

- (a) svetuje in pomaga Komisiji glede oblikovanja doslednih praks organov javnega sektorja in pristojnih organov iz člena 7(1) pri obravnavi zahtevkov za ponovno uporabo kategorij podatkov iz člena 3(1);
- (b) svetuje in pomaga Komisiji glede oblikovanja doslednih praks za podatkovni altruizem po vsej Uniji;

- (c) svetuje in pomaga Komisiji glede oblikovanja doslednih praks pristojnih organov za storitve posredovanja podatkov in pristojnih organov za registracijo organizacij za podatkovni altruizem glede izvajanja zahtev, ki se uporabljajo za ponudnike storitev posredovanja podatkov in priznane organizacije za podatkovni altruizem;
- (d) svetuje in pomaga Komisiji glede oblikovanja skladnih smernic o tem, kako v okviru te uredbe poslovno občutljive neosebne podatke, zlasti poslovne skrivnosti, ter neosebne podatke, ki predstavljajo vsebino, zaščiteno s pravicami intelektualne lastnine, čim bolje zaščititi pred nezakonitim dostopom, ki bi lahko imel za posledico krajo intelektualne lastnine ali industrijsko vohunjenje;
- (e) svetuje in pomaga Komisiji glede oblikovanja usklajenih smernic o zahtevah glede kibernetске varnosti za izmenjavo in shranjevanje podatkov;
- (f) Komisiji, zlasti ob upoštevanju prispevkov organizacij za standardizacijo, svetuje glede prednostne obravnave medsektorskih standardov, ki se uporabljajo in pripravijo za uporabo podatkov in medsektorsko souporabo podatkov med nastajajočimi skupnimi evropskimi podatkovnimi prostori, glede medsektorske primerjave in izmenjave dobrih praks v zvezi s sektorskimi zahtevami za varnost ter postopkov dostopanja, ob upoštevanju sektorskih dejavnosti standardizacije, zlasti s pojasnitvijo, kateri standardi in prakse so medsektorski in kateri sektorski, ter razločevanjem med njimi;

- (g) Komisiji, zlasti ob upoštevanju prispevkov organizacij za standardizacijo, pomaga pri odpravljanju razdrobljenosti notranjega trga in podatkovnega gospodarstva na notranjem trgu z izboljševanjem čezmejne in medsektorske interoperabilnosti podatkov ter storitev souporabe podatkov med različnimi sektorji in področji, izhajajoč iz obstoječih evropskih, mednarodnih ali nacionalnih standardov, med drugim z namenom spodbujati nastanek skupnih evropskih podatkovnih prostorov;
- (h) predlaga smernice za „skupne evropske podatkovne prostore“, ki so interoperabilni okvir – bodisi namenski ali sektorski oziroma medsektorski – skupnih standardov in praks za souporabo ali skupno obdelavo podatkov, med drugim zaradi razvoja novih proizvodov in storitev, znanstvenih raziskav ali civilnodružbenih pobud; taki skupni standardi in prakse upoštevajo obstoječe standarde, so skladni s pravili konkurence in zagotavljajo nediskriminatoren dostop za vse udeležence, da se olajša souporaba podatkov v Uniji ter izkoristi potencial obstoječih in prihodnjih podatkovnih prostorov, v katerih so med drugim obravnavani:
 - (i) medsektorski standardi, ki se uporabljajo in pripravijo za uporabo podatkov in medsektorsko souporabo podatkov, medsektorska primerjava in izmenjava dobrih praks v zvezi s sektorskimi zahtevami za varnost ter postopki dostopanja, ob upoštevanju sektorskih dejavnosti standardizacije, zlasti s pojasnitvijo, kateri standardi in prakse so medsektorski in kateri sektorski, ter razločevanjem med njimi;

- (ii) zahteve glede odprave ovir za vstop na trg in glede preprečevanja učinkov vezanosti, da se zagotovita lojalna konkurenca in interoperabilnost;
 - (iii) ustrezno varstvo zakonitih prenosov podatkov tretjim državam, vključno z zaščitnimi ukrepi pred kakršnimi koli prenosi, ki so s pravom Unije prepovedani;
 - (iv) ustrezno in nediskriminatorno zastopanje ustreznih deležnikov pri upravljanju skupnih evropskih podatkovnih prostorov;
 - (v) spoštovanje zahtev glede kibernetске varnosti v skladu s pravom Unije.
- (i) omogoča lažje sodelovanje med državami članicami glede določanja harmoniziranih pogojev, na podlagi katerih je možna ponovna uporaba kategorij podatkov iz člena 3(1), ki jih hranijo organi javnega sektorja, na celotnem notranjem trgu;
 - (j) omogoča lažje sodelovanje med pristojnimi organi za storitve posredovanja podatkov in pristojnimi organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem s krepitvijo zmogljivosti in izmenjavo informacij, zlasti v ta namen določi metode za učinkovito izmenjavo informacij v zvezi s priglasitvenim postopkom za ponudnike storitev posredovanja podatkov ter registracijo in spremljanjem priznanih organizacij za podatkovni altruizem, vključno z usklajevanjem glede določanja pristojbin ali kazni; obenem omogoča lažje sodelovanje med pristojnimi organi za storitve posredovanja podatkov in pristojnimi organi za registracijo organizacij za podatkovni altruizem v zvezi z mednarodnim dostopom do podatkov in prenosom podatkov;

- (k) svetuje in pomaga Komisiji glede ocenjevanja, ali bi bilo treba sprejeti izvedbene akte iz člena 5(11) in (12);
- (l) svetuje in pomaga Komisiji glede priprave evropskega privolitvenega obrazca za podatkovni altruizem v skladu s členom 25(1);
- (m) svetuje Komisiji glede izboljšanja mednarodnega regulativnega okolja za neosebne podatke, vključno s standardizacijo.

POGLAVJE VII

Mednarodni dostop in prenos

Člen 31

Mednarodni dostop in prenos

1. Brez poseganja v odstavke 2 ali 3 organ javnega sektorja, fizična ali pravna oseba, ki je dobila pravico do ponovne uporabe podatkov na podlagi poglavja II, ponudnik storitev posredovanja podatkov ali priznana organizacija za podatkovni altruizem sprejme vse razumne tehnične, pravne in organizacijske ukrepe, tudi pogodbene dogovore, za preprečitev mednarodnega prenosa neosebnih podatkov, hranjenih v Uniji, ali vladnega dostopa do teh podatkov, kadar bi tak prenos ali dostop povzročil kolizijo s pravom Unije ali nacionalnim pravom zadevne države članice.

2. Odločba ali sodba sodišča tretje države ali odločba upravnega organa tretje države, s katero se od organa javnega sektorja, fizične ali pravne osebe, ki je dobila pravico do ponovne uporabe podatkov na podlagi poglavja II, ponudnika storitev posredovanja podatkov ali priznane organizacije za podatkovni altruizem zahteva, da prenese neosebne podatke, ki spadajo v področje uporabe te uredbe, iz Unije ali dovoli dostop do takih podatkov v Uniji, se prizna oziroma izvrši le, če temelji na mednarodnem sporazumu, kot je veljavna pogodba o medsebojni pravni pomoči, sklenjena med tretjo državo prosilko in Unijo, ali na katerem koli takem sporazumu med tako tretjo državo in državo članico.

3. Če mednarodni sporazum iz odstavka 2 tega člena ne obstaja, v primeru, da je na organ javnega sektorja, fizično ali pravno osebo, ki je dobila pravico do ponovne uporabe podatkov na podlagi poglavja II, ponudnika storitev posredovanja podatkov ali priznano organizacijo za podatkovni altruizem naslovljena odločba ali sodba sodišča tretje države ali odločba upravnega organa tretje države za prenos neosebnih podatkov, ki spadajo v področje uporabe te uredbe in so hranjeni v Uniji, ali za dostop do takih podatkov ter bi izpolnitev take odločbe lahko povzročila kolizijo s pravom Unije ali nacionalnim pravom zadevne države članice, se taki podatki prenesejo na organ tretje države oziroma se temu organu dovoli dostop do njih samo, kadar:
 - (a) sistem tretje države zahteva navedbo razlogov in sorazmernosti, za tako odločbo ali sodbo pa zahteva, da mora biti po naravi konkretna, npr. s potrditvijo zadostne povezave z določenimi osumljenimi osebami ali kršitvami;

- (b) naslovníkov utemeljeni ugovor obravnava pristojno sodišče v tretji državi; in
 - (c) je pristojno sodišče v tretji državi, ki izda odločbo ali sodbo ali obravnava odločbo upravnega organa, s pravom te tretje države pooblaščno za upoštevanje ustreznih pravnih interesov ponudnika podatkov, zaščitenih s pravom Unije ali nacionalnim pravom ustrezne države članice.
4. Če so pogoji iz odstavka 2 ali 3 izpolnjeni, organ javnega sektorja, fizična ali pravna oseba, ki je dobila pravico do ponovne uporabe podatkov na podlagi poglavja II, ponudnik storitev posredovanja podatkov ali priznana organizacija za podatkovni altruizem v odgovor na prošnjo na podlagi njene razumne razlage zagotovi najmanjšo sprejemljivo količino podatkov.
5. Organ javnega sektorja, fizična ali pravna oseba, ki je dobila pravico do ponovne uporabe podatkov na podlagi poglavja II, ponudnik storitev posredovanja podatkov oziroma priznana organizacija za podatkovni altruizem imetnika podatkov o prošnji upravnega organa tretje države za dostop do njegovih podatkov obvesti, preden zadosti tej prošnji, razen če gre pri tej prošnji za namene kazenskega pregona in dokler je to potrebno za ohranitev učinkovitosti kazenskega pregona.

POGLAVJE VIII

Prenos pooblastila in postopek v odboru

Člen 32

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(13) in člena 22(1) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe].
3. Prenos pooblastila iz člena 5(13) in člena 22(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 5(1) ali člena 22(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 33

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE IX

Končne in prehodne določbe

Člen 34

Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve obveznosti v zvezi s prenosi neosebnihi podatkov v tretje države na podlagi člena 5(14) in člena 31, obveznosti priglasitve ponudnikov storitev posredovanja podatkov na podlagi člena 11, pogojev za opravljanje storitev posredovanja podatkov na podlagi člena 12 in pogojev za registracijo kot priznana organizacija za podatkovni altruizem na podlagi členov 18, 20, 21 in 22 ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice v svojih pravilih o kaznih upoštevajo priporočila Evropskega odbora za podatkovne inovacije. Države članice o teh pravilih in ukrepih uradno obvestijo Komisijo do ... [15 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] in jo brez odlašanja uradno obvestijo tudi o vsaki naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

2. Države članice pri naložitvi kazni ponudnikom storitev posredovanja podatkov in priznanim organizacijam za podatkovni altruizem zaradi kršitve te uredbe po potrebi upoštevajo naslednja nedokončna in okvirna merila:
- (a) naravo, težo, obseg in trajanje kršitve;
 - (b) morebitne ukrepe, ki jih ponudnik storitev posredovanja podatkov ali priznana organizacija za podatkovni altruizem sprejme za ublažitev ali odpravo škode, ki jo je povzročila kršitev;
 - (c) morebitne predhodne kršitve ponudnika storitev posredovanja podatkov ali priznane organizacije za podatkovni altruizem;
 - (d) pridobljene finančne koristi ali preprečene izgube ponudnika storitev posredovanja podatkov ali priznane organizacije za podatkovni altruizem, ki so posledica kršitve, če je take koristi ali izgube mogoče zanesljivo ugotoviti;
 - (e) morebitne druge oteževalne ali olajševalne dejavnike v zvezi z okoliščinami primera.

Člen 35
Ocena in pregled

Komisija do ... [39 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] oceni to uredbo ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o glavnih ugotovitvah. Po potrebi se poročilu priložijo zakonodajni predlogi.

V poročilu zlasti oceni:

- (a) uporabo in delovanje pravil, ki jih glede kazni določijo države članice na podlagi člena 34;
- (b) raven skladnosti s to uredbo, ki jo zagotavljajo zakoniti zastopniki ponudnikov storitev posredovanja podatkov in priznane organizacije za podatkovni altruizem, ki nimajo sedeža v Uniji, ter raven izvršljivosti kazni, ki se naložijo navedenim ponudnikom in organizacijam;
- (c) vrsto organizacij za podatkovni altruizem, registriranih na podlagi poglavja IV, ter pregled ciljev v splošnem interesu, za katere so podatki dani v souporabo, da bi se glede tega določila jasna merila.

Države članice Komisiji zagotovijo potrebne informacije za pripravo tega poročila.

Člen 36

Sprememba Uredbe (EU) 2018/1724

V razpredelnici v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 2018/1724 se razdelek „Ustanovitev, poslovanje in prenehanje podjetja“ nadomesti z naslednjim:

Življenjski dogodki	Postopki	Pričakovani rezultat, po potrebi ob upoštevanju ocene vloge s strani pristojnega organa v skladu z nacionalnim pravom
Ustanovitev, poslovanje in prenehanje podjetja	priglasitev poslovne dejavnosti, dovoljenja za izvajanje poslovne dejavnosti, spremembe in prenehanje poslovne dejavnosti, kadar ne gre za insolventnost ali stečaj, razen prvega vpisa poslovne dejavnosti v poslovni register in postopkov v zvezi z ustanovitvijo družb ali podjetij ali njihovo naknadno predložitvijo dokumentov v smislu drugega odstavka člena 54 PDEU	potrditev prejema obvestila ali spremembe poslovne dejavnosti ali zahtevka za odobritev poslovne dejavnosti

Življenjski dogodki	Postopki	Pričakovani rezultat, po potrebi ob upoštevanju ocene vloge s strani pristojnega organa v skladu z nacionalnim pravom
	registracija delodajalca (fizične osebe) v okviru obveznih sistemov zavarovanja in pokojninskega zavarovanja	potrditev registracije ali registrska številka v evidenci socialnih zavarovanj
	registracija zaposlenih v okviru obveznih sistemov zavarovanja in pokojninskega zavarovanja	potrditev registracije ali registrska številka v evidenci socialnih zavarovanj
	oddaja napovedi za odmero davka od dohodkov pravnih oseb	potrditev prejema napovedi
	obvestilo sistemom socialne varnosti o izteku pogodbe z zaposlenim, razen postopkov za kolektivno odpoved pogodb o zaposlitvi	potrditev prejema obvestila
	plačilo socialnih prispevkov za zaposlene	potrdilo o plačilu ali druga oblika potrdila o plačilu socialnih prispevkov za zaposlene
	priglasitev kot ponudnik storitev posredovanja podatkov	potrdilo o prejemu priglasitve
	registracija kot organizacija za podatkovni altruizem, priznana v Uniji	potrdilo o registraciji

Člen 37

Prehodna ureditev

Subjekti, ki ... [datum začetka veljavnosti te uredbe] opravljajo storitve posredovanja podatkov iz člena 10, izpolnijo obveznosti iz poglavja III do ... [39 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Člen 38

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od ... [15 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica